

ŠKOLNÍ BRAVÍČKO

Milí čtenáři, kamarádi, přátelé,
JSOU TADY PRÁZDNINY!

Čtvrté číslo našeho Školního bravíčka, poslední tohoto školního roku se nás pokusí prázdninově naladit. Jak? Prostřednictvím imaginárních cestovních kanceláří Vám ukážeme, jak si my představujeme báječně prožité prázdniny. Také Vás seznámíme s naší tvorbou pohádek v rámci hodin čtení. A ohlédneme se za akcemi, které proběhly v posledním čtvrtletí.

PŘEJEME KRÁSNÉ LÉTO PLNÉ POHODY, NÁDHERNÉ PRÁZDNINOVÉ ZÁŽITKY, O KTERÝCH SI BUDEME V ZÁŘÍ POVÍDAT.

I. MÍSTO NAŠÍ ŠKOLY V CELOSTÁTNÍ SOUTĚŽI

Naše škola obsadila 1. místo v celostátní soutěži Přeměna odpadů na zdroje, kterou vyhlásilo Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR.

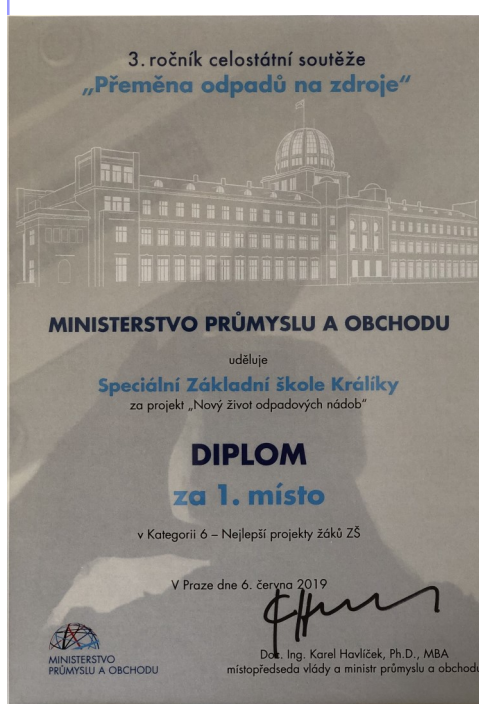
Podmínkou účasti v soutěži byla kreativita žáků, kteří využijí výrobky s ukončenou životností a přemění je na nové výrobky, které se znovu využijí. Díky tomu neskončí v popelnicích či kontejnerech.

Žáci školní družiny pod vedením paní vychovatelky Věry Krskové dali nový život starým židlím, láhvím a sklenicím, ze kterých se staly svícny a vázy, starým riflím, ze kterých se vykouzlil košíček či věnec, který se dozdobil kytičkami z plata na vajíčka.

Odborná porota složená ze zástupců Ministerstva průmyslu a obchodu, Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, Národního ústavu vzdělávání, Recyklohraní, o. p. s. a EKO-KOM a. s. posoudila projekty 61 škol a náš projekt ohodnotila jako nejlepší.

Na slavnostním vyhlášení ve Valdštejnském paláci Senátu Parlamentu ČR jsme přijali ocenění z rukou ministra průmyslu a obchodu a od sponzora EKO-KOM obdrželi poukaz v hodnotě 30 000,- Kč na návštěvu vybraného zábavného zařízení a exkurzi do průmyslového zařízení na zpracování druhotných surovin.

Po dohodě se sponzorem pojedou všichni žáci školy dne 11. září 2019 do zábavního parku Mirakulum v Milovicích (za příznivého počasí) nebo do zábavního centra Bongo Brno. Sponzor navštíví i naši školu a uspořádá pro nás dopoledne plný zábavných her i her zaměřených na třídění odpadů.

3 N, 2 R

5 N, 4 R

6 N, 6 R

4 N, 2 R

4 N, 3 R

S
T
E
Z
K
A

F
E
R
D
Y

M
R
A
V
E
N
C
E

P
Ř
Í
Š
E
R
K
Y

P
O
Č
E
T
N
O
H
O
U,
R
U
K
O
U

N
A

Z
E
M
I

EKOLOGICKÝ TÝDEN

Ve dnech 10. 6.—14. 6. 2019 proběhla tradiční akce školy Ekologický týden. Žáci zkoumali louky, les a potok v okolí Amálky, zjišťovali, kteří živočiškové žijí v daném prostředí, určovali rostliny. Všichni navštívili ekocentrum Paleta Oucmanice. Mladší žáci zkoumali život včel, svinuli si svíčku ze včelího vosku, patlali se v hliněné mazanici a zhotovili si hliněný výrobek, učili se zpracovávat len, starat se o hospodářská zvířata—kozy, králíky, největší atrakcí však byl osel Amos. Zahráli si také hry, které si hráli naši předkové (staročeské hry). Starší žáci se také stali včelaři, zahráli si hry podporující týmovou spolupráci, pomocí strategické hry se vžili do obyvatel Afriky, zjišťovali, co všechno najdeme v kompostu, vyřezávali si lžičky, které si odvezli domů. Další akcí byla tradiční Stezka Ferdy mravence, kde žáci plnili úkoly v okolí Amálky podporující týmovou spolupráci. Poslední akcí byl Den řemesel, který proběhl v pátek 21. 6. Žáci si mohli vybírat z těchto dílen: pekařská, šití polštářků, šití tašek, tetování, bylinkové nápoje, bezinková šťáva, kuličková dílna, výroba lucerniček, vytváření lapače snů.

Ekologický týden byl realizován ve spolupráci se zapsaným spolkem K.O.T.V.A. a byl podpořen finančním příspěvkem z rozpočtu Pardubického kraje ve výši 2000,- Kč, dále z výtěžku z výstav žákovských prací (vánoční, velikonoční).

PREVENCE RIZIKOVÉHO CHOVÁNÍ

Milí žáci,
máme za sebou celý školní rok. Všichni jste udělali opět velký kus práce, naučili se mnoho nových věcí. Ráda bych shrnula a připomněla nějaké důležité informace v oblasti prevence rizikového chování u žáků, co jste prožili či čemu jste se věnovali.

Odpovídali jste na nejrůznější **ankety**, v rámci vyučovacích předmětů Komunikační, řečové a slohové výchovy, Výchovy ke zdraví a Občanské výchovy jste se věnovali **tématům** vztahy mezi žáky, pohyb a zájmová aktivita, zdravá výživa, kouření a alkohol, šikana, kybershikana, osobní bezpečí, vandalismus a další důležitá témata.

Na začátku školního roku se uskutečnil projektový den pro žáky celé školy **Smyslové vnímání přírody**, celoškolský dvoudenní projekt **Spolu je nám fajn! 2**, který byl zaměřený na posílení dobrých vztahů ve třídě, hledání možností, jak hodnotně trávit společný volný čas (bez technologií), rozvíjet komunikaci, spolupráci. Součástí projektu byl interaktivní program PPP pro 1. stupeň program PPP Ú/O Tajuplný ostrov – prevence kouření a alkoholu, pro 2. stupeň interaktivní program Co tam? – prevence záškoláctví (finanční podpora Pardubického kraje 15.000,- Kč). Následovala celoškolská **vánoční besídka**, pro 2. stupeň beseda s pracovníky **Úřadu práce** na téma důležitost vzdělávání, beseda s policistou o **trestní odpovědnosti**. Zopakovali jsme si **Barevný týden** a uskutečnili jsme některé aktivity z projektu **Sport je prima 3!** – zážitkový a zátěžový program (jízda na raftech, lanové překážky), turistická vycházka na zříceninu hradu Lanšperk a sportovní olympiáda. Tento projekt je také podpořen Pardubickým krajem ve výši 15 000,- Kč, jeho cílem je podporovat pohybovou aktivitu a dětí. Další aktivity – nácvik tanečního vystoupení a realizace dobrodružné hry proběhne v září 2019. Těšit se můžete na další pokračování projektu **Spolu je nám fajn! 3**, opět pojedeme na penzion Moravanka již v září příštího školního roku.

Děkuji všem, díky kterým se naše akce vydařily – kolegům, rodičům i žákům. Všem přeji krásné a pohodové léto!

Mgr. Martina Lenhartová

Školní metodik prevence rizikového chování

DUBNOVÁ ANKETA

Trápíš se s něčím v poslední době?

s láskou /
bojím se o zdraví táty /
zlomený prst /
asi nám umře pes /
nevím, co budu dělat, až budu velký /
spolužák Karel mne zlobí /
netrápím se ///

KVĚTNOVÁ ANKETA

Na jakou píseň bys chtěl(a) nacvičit taneční vystoupení?

Není nutno, není nutno //
Okolo Hradce /
Děti ráje /
Písničky s Míšou (Popeláři) /
Boky jako skříň /
Boom, boom, boom /
Despacito /
Nevím //

SPORT JE PRIMA 3

ŠKOLNÍ DRUŽINA

Ve školní družině se už těšíme na prázdniny. Rozloučíme se s Vámi vtipy ze školního prostředí

Do školy přijde nová učitelka, předstoupí před žáky a povídá: "Jmenuji se Eva Dlouhá a chci, abychom se k sobě chovali jako kamarádi."

Jeden žák ji vezme za slovo a když ji druhý den potká, tak na ni zakřičí: "Nááázdar Evo!"

Ta se naštvě a povídá: "Napišeš 50x „učitelce se ve škole netyká."

A on další den přijde a přinese to napsané 100x. Učitelka se diví: "Jak to, říkala jsem 50x, proč jsi to napsal 100x?"

A žák na to: "Abys měla radost, Evo."

Pračlověk si čte vysvědčení svého syna a říká:

"To, že máš 3 z lovu, chápu, jsi ještě malý. Ale že jsi propadl z dějepisu, který má jen dvě stránky, to je hanba!"

Otec říká dceři:

"Jestli dostaneš z té písemky pětku, tak zapomeň, že jsem tvůj otec."

Otec druhý den: "Tak co jsi dostala z té písemky?"

Dcera: "A ty jsi jako kdo?"

Pepíček

„Pepíčku, učil ses vůbec?“

„Ano.“

„A proč máš v domácím úkolu tolik chyb?“

„Protože chybami se člověk učí.“

"Řekls doma, žes dostal pětku z matematiky?"

ptá se učitelka Pepíčka.

"Rekl."

"A co rodiče? Co říkali?"

"Nic. Nebyli zrovna doma."

TŘÍDA PANÍ UČITELKY LENHARTOVÉ

Anketa: Na co se nejvíce těšíš o prázdninách?

Sára
Těším se, že budeme jezdit na výlety. Pojedu do Miedzylesie na koupaliště. Budu déle spát a budu doma s mojí sestrou Amálkou.

Martin
Těším se, že budu o prázdninách chodit do chráněné dílny. Budu jezdit na kole, odpočívat. Pojedu na prázdniny k babičce Janě do Krkonoš. Chtěl bych s tátou jet k moři a s bráchou Michalem jet do Německa.

Michal
Nebudu chodit do školy. Těším se na volno a výlety. Na oslavu narozenin, na grilování a opékání. Také na koupání a na nanuky.

Lucka
Těším se, že budu chodit na koupaliště v Králíkách. Pojedeme na výlety a navštívím svoje sourozence.

CESTOVNÍ KANCELÁŘ „KRÁLÍČEK“

Naše cestovní kancelář nabízí zajímavé zájezdy do hor, k moři a cyklistické zájezdy.

V přehledu si můžete vybrat z nabízených lokalit a destinací. Garantujeme nejnižší ceny.

Přijďte se k nám a jistě si vyberete!

Krkonoše (3 dny)

Nádherné lesy, převážně jehličnaté, sběr hub či kaštanů můžete zažít v Krkonoších. Vyrazit si můžete na nejvyšší horu České republiky Sněžku a zdejší rozhlednu na Poštovně. Můžete si třeba zajezdit na motokárách v Jánských Lázních. Nebo navštívit zdejší rozhlednu Stezku korunami stromů či rozhlednu Černá Hora.

ZÁJEZDY DO HOR

Rakouské Alpy/Italské Alpy (7 dní)

Alpy nabízí jedny z nejkrásnějších pohledů na hory a podhorské vesničky. Malebná krajina a zdejší typická architektura domů vás jistě nadchne.

Vysoké Tatry (5 dní)

Láká vás nejvyšší pohoří na Slovensku? Kouzlo Vysokých Tater jistě stojí za návštěvu. Uvidíte nádherné horské masívy, ale zcela jistě ochutnáte zdejší pravou slovenskou kuchyni.

Chorvatsko (10 dní)

Teplé azurové moře, písčité či kamínková pláž, nádherné pobřežní promenády, nabídka různých sportů na vodě ... Je to možná právě to, po čem vaše tělo a duše touží.

ZÁJEZDY K MOŘI

Itálie (10 dní)

Relaxace na plážích u Jaderského moře, romantika, pravá italská kuchyně a památky nabízí tento zájezd.

Česká republika

Královéhradecko (3 dny)

Nabídka velmi dobrých a pěkných stezek, projížďka kolem krásných domů a McDonaldu vás jistě ohromí.

Severní Morava (3 dny)

Dolní Morava - Vyjíždka na kole do Relax and Sport resortu Dolní Morava, kde si budete moci zajezdit nejen na kole, ale třeba i na bobové dráze či si vyšlápnout na rozhlednu Stezka v oblacích. Nebo můžete zdolat třetí nejvyšší horu v České republice Králický Sněžník. Pokud s vámi pojedou děti, můžete je nechat odreagovat třeba v Mamutíkově vodním parku.

Šumpersko – Pokud vás láká tato oblast, jistě nebudete litovat. Čeká na vás prohlídka šumpereckého divadla, ve Velkých Losínách navštívíte termální lázně, zámek a Muzeum výroby ručního papíru.

Jižní Morava (5 dní)

Hodně zeleně, tepla, projížďky na kole kolem rozsáhlých vinic či lodí po řece Moravě či Dyje nabízí tento zájezd.

CYKLISTICKÉ ZÁJEZDY

Polsko (4 dny)

Projížďku krásnými místy a možnost nákupu něčeho dobrého v obchodech Biedronka vám nabízí tento zájezd.

TŘÍDA PANÍ UČITELKY LENHARTOVÉ

SKLÁDANKOVÉ ČTENÍ

Při hodinách čtení jsme si zahráli na spisovatele. Rozdělili jsme se na dvě skupiny. 1. skupina dostala 1. část pohádky, měla vymyslet, jak bude pohádka pokračovat. 2. skupina dostala 2. část pohádky, měla vymyslet, jak pohádka začínala. Vy máte jedinečnou možnost si přečíst originál pohádky i to, co jsme vytvořili (v každé třídě). Šipky naznačují, jak pohádky můžete číst (dohromady vzniknou 3 pohádky). Přejeme příjemné prázdninové čtení.

O modrém ptáčku—originál pohádky

V jednom království měli dceru Violku. Nebylo půvabnějšího a přívětivějšího stvoření.

Když se blížil den jejich sedmnáctých narozenin, povšimla si Violka zachmuřené tváře svého otce. I zeptala se, co jej trápí. Král zprvu zapíral, nakonec přiznal původ svého žalu. Královnu kdysi dávno požádal o ruku zlý čaroděj, ona však odmítla. Ten ve zlosti proklel královnu, že porodí dceru a v den jejich sedmnáctých narozenin ona sama zemře. Jediné, co může děsivý osud zvrátit je svatba princezny. Avšak ženich nesmí býti člověkem.

Violka posmutněla, život maminčin byl pro ni nade vše. I ujistila otce, že sobě ženicha najde a krutou podmínku splní. Pak vyběhla do vysoké věže, kde ráda v dobách bezstarostných o samotě rozjímal. Plakala nad svým údělem, když tu pojednou usedl na okno malý modrý ptáček. Pohazoval hlavíčkou, až se mu pířka jako mořská hladina vlnila. Poté počal zpívat tak, že Violka rázem na trápení zapomněla a s úžasem jen naslouchala. Líbezný hlásek chmury zahnal. Od toho okamžení den co den chodila Violka do staré věže, kde jí den co den přilétal potěšit modrý ptáček. Jednoho večera mu vyjevila své tajemství.

Jaké překvapení, když ptáček promluvil lidským hlasem: "Violko nejdražší, velice ti rozumím. Já sám jsem ztratil lidskou podobu z podobného důvodu jako ty. Zlá čarodějnice mne očarovala do ptačí podoby, že jsem dmítl vzít se ji za ženu. Vezmi si mne za manžela a zachraň život svojí maminky."

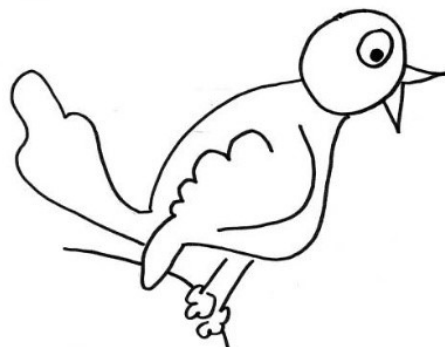
Violka se dlouho nerozmýšlela a ihned rodiče vyzvala, aby chystali svatbu. Jak řekla, tak se i stalo. Violka se den před svými narozeninami vzala modrého ptáčka. V ten moment strašlivě zahřmělo a čarodějova kletba pominula. Přesně za rok promluvil modrý ptáček k princezně: "Trápení maminčino jsme společně zažehnali, nyní prosím ulehči i mému osudu. Vezmi meč a ukonči můj život." Violka prosila, aby tak nemusela učinit. Ale ptáček neustoupil. S pláčem a bolestí v srdci vzala tedy meč a modrého ptáčka zabila. Vtom namísto něj, stál před princeznou pohledný princ s vlídnou tváří a děkoval své milované za vysvobození. Ot té doby se v království štěstí velice dařilo a nikdy jej už neopustilo.

MODRÝ PTÁČEK— tvořila 1. skupina

Bylo jedno království, ve kterém žil mladý princ Honza. jednoho dne jel princ do lesa na koni a zranil se. Našla ho čarodějnice a odvedla ho k sobě do své chalupy. Tam ho léčila svými lektvary. Za odměnu chtěla, aby si ji princ vzal za ženu. Honza odmítl a čarodějnice ho proměnila v ptáčka. Ptáček létal po lese a přiletěl k domu krásné dívky Violky, která měla nemocnou maminku, a hrozilo, že zemře. Violka byla smutná a nevěděla, jak maminku zachránit. Čarodějnice uvalila kletbu i na Violčinu rodinu. Ptáček poradil Violce, aby si ho vzala za manžela, tím se kletba zruší a zachrání život své maminky.

VIOLKA A PTÁČEK—tvořila 2. skupina

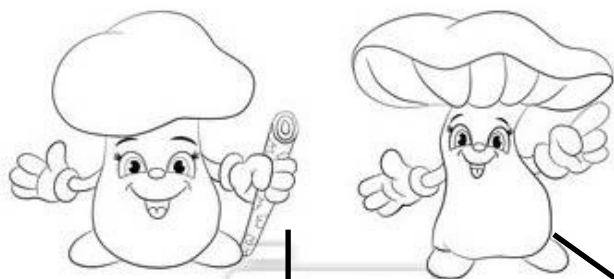
Modrý ptáček byl kletbou zaskočen. Rozhodl se, že Violce pomůže. Letěl za čarodějem a začaroval ho kouzlem. Čáry, máry, budiž z tebe mrak. Budeš tak lidem prospěšný, protože budeš přinášet vodu. Kletba tak byla zlomená. Paní královna se radovala dál ze života a mezi Violkou a modrým ptáčkem bylo veliké pouto. Z jejich lásky se stalo to, že se modrý ptáček proměnil v prince.

TŘÍDA PANÍ UČITELKY LENHARTOVÉ

HOUBOVÁ POHÁDKA originál pohádky

Byl jeden les a v tom lese rostly houby. Spousta hub. Ty houby spolu kamarádily. Hlavně ty malé, právě vykouknuté. Vyprávěly si vtipy, hrály různé hry a prováděly všelijaké taškařice. Clověk by nevěřil, jak i obyčejná houba dokáže lumpačit. Starý moudrý hřib to věděl. Co on se nazlobil, když se po ránu lesem rozléhalo jejich chichotání tak silně, že ostatním hříbkům nadsakovaly klobouky. Stále nezbedy napomínal, poučoval, ale nadarmo. Nebylo dne, kdyby neprovedly nějakou neplechu. Píchly se jehličím, házely po sobě hlínu a dokonce pokřikovaly na slimáky hanlivá slova! Veškerá snaha o převýchovu byla marná. Nepomáhalo vůbec nic. Ani výstražné historky starého moudrého hřibu o tom, jak téměř pokaždé taková zlobidla skončí.

HOUBOVÝ LES tvořila 1. skupina

Byl jednou jeden les. V tom lese žil vlk, liška a ptáci. Byl to moc pěkný les, ve kterém rostly houby. Nejvíce se tam dařilo hřibům. Byla to veselá parta, která ráda tančila a zpívala. Hříbky se pořád chichotaly a pošťuchovaly.

POHÁDKA O STARÉM HŘIBU tvořila 2. skupina

Jednoho dne chodil po lese houbař. Měl gumové holínky, pletený svetr, v ruce košík a v kapse kudličku. Zlehka našlapoval a pozorně se rozhlížel kolem. Inu Houbař. Starší zkušenější hříbky se krčily v mlázi či pod spadaným listím, takže je téměř nebylo vidět. Houbař kolem nich prošel, aniž by si některé všiml. Tak chodil sem tam, ale ačkoliv celý les houbově voněl, mimo tři prašivky nenašel nic. I zamířil k domovu. Už byl téměř na samém konci lesa, když zaslechl prazvláštní smích a chichotání. Ušel pár kroků a chichotání zesílilo ještě víc. A když udělal poslední krok tím směrem, uslyšel ten prazvláštní smích docela zřetelně. Jak by ne, když se neposední navzájem lechtaly stébly trávy. Houbař zajásal. Než kukačka sedmkrát zakukala, měl košíček plný rozpustilých hub. Zvesela kráčel domů. Od té doby žádná houba už nikdy nepromluvila.

Moudrý hřib vyprávěl neposlušným houbičkám příběh o houbaři, který přišel do lesa sbírat houby. Staré, moudré houby byly schované v mechu. Mladé neukázněné houbičky, běhaly po lese, chichotaly se a tím na sebe upozorňovaly. Houbař všechny houbičky posbíral do košíku a odnesl je domů, zde z nich uvařil smaženici, některé usušil, aby si je v zimě mohl dávat do polévky. Malé houbičky netušily, že se něco takového může stát. Zalekly se a řekly si, že už budou poslušné a že se budou raději schovávat v mech, aby nebyly na očích houbařům. Od té doby byl v lese klid. I staré houby byly spokojené, že nemusí poslouchat věčné chichotání.

TŘÍDA PANÍ UČITELKY LENHARTOVÉ

JAK SE MÍŠA ZAMILOVAL

originál pohádky

Byl květen. Vzduchem vonělo jaro. Míša si vykračoval lesem. Letěla kolem muška. "Jé, ty jsi krásná muška," řekl Míša. "Asi jsem se zamiloval. Pojď se mnou bydlet do chaloupky." Muška souhlasila. Sedla Míšovi na rameno a šli dál. Potkali včelku. "Nazdárek včeličko! Jé, ty jsi pěkná! Asi jsem se zamiloval. Pojď s námi." Včelka přikývla, sedla Míšovi na druhé rameno a šli dál. Potkali myšku Elišku. "Nazdárek, Eliško! Jé, tobě to sluší. Asi jsem znovu zamilovaný. Pojď s námi bydlet do chaloupky." Myška dlouho neotálela a tak šli čtyři. Šli a šli, až potkali zaječici Lídu. Míša se znovu zamiloval a tak jich bylo pět. Míša, muška, včelka, myška Eliška a zaječice Lída. Šli a šli, až přišli k chaloupce pod starým smrkem, kde bydlel Míša se svoji maminkou. Ta, když uviděla tolik nevěst pohromadě, spráskla ruce.

MEDVÍDEK A JEHO ČTYŘI NEVĚSTY

tvořila 1. skupina

Jednoho dne se konalo v lese soutěžní odpoledne. Bylo určené pro medvídky. Méd'a Míša se moc těšil, že pozná nové kamarády a kamarádky. Míša se seznámil se čtyřmi medvědicemi. Jmenovaly se Evička, Verunka, Adélka a Brumlička. Všichni společně hráli hry a soutěžili. Na konci dne Míša zjistil, že se zamiloval do všech čtyř medvědíček holčiček. Nevěděl si rady a tak se rozhodl, že si vezme všechny čtyři za ženu. Přišel domů a svůj nápad řekl mamince. Maminka se lekla a řekla Míšovi:

"Ale Míšo! Vždyť se k nám všechny nevejdou! Musíš si vybrat jen jednu," řekla.

Míša posmutněl.

Medvědí máma se zamyslela. "Už to mám!" zvolal a odběhla do chaloupky. Za chvíli byla zpět. V tlapkách držela velký bílý papír a pastelky. "Mně se nechce malovat, mně se chce ženit! Jsem zamilovaný!" povídal nahněvaně Míša. "Chci, aby moje nevěsty bydlely se mnou."

"No právě," povídala zase medvědí maminka. "Čtyři se do chaloupky nevejdou. Ale když si je nakreslíš tady na ten papír, budou pořád spolu pěkně pohromadě. Obrázek pověsíme nad postýlku. A tak zůstanou všechny navždycky s tebou doma. Souhlasíš?" Míša souhlasil. Vzal pastelky a nevěsty si namaloval. Byl to moc povedený obrázek. Zamilovaným jde totiž malování samo.

POHÁDKA O MEDVĚDECH

tvořila 2. skupina

Tolik nevěst si nemůžeš přivést do chaloupky," řekla maminka. Je vás moc! Budeš si muset vybrat jenom jednu. Míša se tedy rozhodl, že si najde úplně jinou nevěstu. Vybral si medvědici z vedlejšího lesa.

TŘÍDA PANÍ UČITELKY LENHARTOVÉ

RAMPOUCHOVÁ BÁBA originál pohádky

V oblacích stála chalupa. Bydlela v ní rampouchová bába. Rampouchová bába měla na starost rampouchy. Válela je z ledového těsta, foukala na ně ledovým dechem a hotové brousila ledovým pilníkem. Bábu navštěvoval děda Mrazík se svými vnuky, nezbednými skřítky mrazičky. Zatímco děda s bábou klábosili, prováděli mrňouskové samé lumpačiny.

Na jedné návštěvě ukousali všem rampouchům špičky! Bábě došla trpělivost. Vymyslela plán. Vyválela několik nových rampouchů, vyfoukala, vybrousila a po tři noci je namáčela v cukrové polevě. Netrvalo dlouho a děda Mrazík se svými vnuky stál přede dveřmi. Rampouchová bába je přivítala a upozornila skřítky mrazičky, aby si pěkně hráli a aby si hlavně nevšímali rampouchů v komoře. Skřítky nejprve poslušně seděli,

ZIMNÍ POHÁDKA O SKŘÍTCÍCH tvořila 1. skupina

Byla jednou jedna rampouchová chaloupka, která byla v nebi. Byla tam pořád velká zima. V chaloupce bydlela Rampouchová bába, která vyráběla rampouchy. Jednoho dne přišli na návštěvu tři malí skřítky mrazičky s bábou Mrazílkou. Pokaždé, když skřítky přišli do chaloupky, zlobili. Dělalí nepořádek a běhali po chaloupce sem a tam. Rampouchová bába byla pěkně našťvaná. Přemýšlela, jak skřítky na příště potrestat.

Když přišli skřítkové znovu na návštěvu, Rampouchová bába je všechny pěkně pohostila u stolečku. Ale skřítkové si po čase chtěli hrát. Chvilí potichu seděli,

ale pak zmizeli. Rejdili chalupou křížem krážem, až jeden z nich objevil v komoře nové rampouchy. Svolal ostatní a hned se do nich pustili. Jenže co to? Do pusy šly rampouchy vsunout hladce, ale z pusy vytáhnout ne a ne. Cukrová poleva totiž přilepila rampouchy k mlsným jazýčkům. Teprve pak si mrazičky vzpomněli na varování rampouchové báby, aby si nevšímali rampouchů v komoře. Teď jim budou přilepené na jazycích navždycky připomínat, jak byli neposlušní. Po tvářích jim začaly stékat slzy. Tekly dolů a ještě dolů a pak udělaly: „Cink! Cink!“ Jakmile nějaká z těch slziček upřímně lítosti ukápla na rampouch, kouzlo lepivé cukrové polevy pominulo. Tak dala rampouchová bába skřítkům pořádně za vyučenou. Od té doby se chovali slušně a žádné rampouchy už nikdy více neničili.

RAMPOUCHOVÁ BÁBA A NEZBEDNÍ MRAZÍČCI tvořila 2. skupina

ale po chvíli se vydali do komory. Chtěli si zase hrát s rampouchy a vymýšlet lumpárny. Lezli po policích, šermovali s rampouchy a houpali se na nich. Jeden skříteček mraziček navrhnul ostatním, že by mohli zase pár rampouchů okousat. Pustili se do okusování a najednou zjistili, že některé rampouchy chutnají jinak než ostatní. Byly tak sladké a chutnaly jim, že neokousali pouze špičky, ale snědli je celé. To ale neměli dělat. Nezbedným mrazičkům začalo být špatně. Bolela je bříška a zoubky. Mrazičky se polekali a rozhodli se, že už nebudou Rampouchovou bábou zlobit, že už se nikdy nedotknou jediného rampouchu. Od té doby už si na návštěvě pokaždé hráli pěkně a nikdy už ne-vymýšleli lumpárny.

TŘÍDA PANÍ UČITELKY ŠPONAROVÉ

Anketa: Kam by ses rád/a podívala o prázdninách?

Rád bych se podíval do Ameriky, protože mám rád tornádo. To je takový kornout, který se dělá z mraků. Chtěl bych ho vidět. Když by se blížilo tornádo, šel bych se schovat do auta ke geologům, kteří na mapě zjišťují, kde tornádo je, jestli už se blíží. Adam

Já bych se rád podíval do Prahy.

David

Rád bych se podíval do oceánu, zaplavat si tam s delfiny, poznávat ryby, viděl velrybu. Plaval bych na člunu, opaloval bych, skákal do vody. Chtěl bych vidět žraloka, já se ho nebojím, uplaval bych mu na pláž. Zdenda

Rád bych se podíval do Prahy třeba na Matějskou pouť, kde je to o hodně větší než u nás. Šel bych na kolotoče, na autíčka, na zorbing kouli. Dal bych si cukrovou vatu, tu mám rád. Chtěl bych se projet na vodě parníkem, prohlédnout si město. Míra

Já bych se chtěl podívat do Pardubic. Ale to se mi už splnilo, když jsme tam byli nedávno se školou na Parapoháru. Chtěl jsem jít v Pardubicích na dětské hřiště. Tak to se mi splní třeba zase někdy příště. Dále bych se chtěl podívat do Prahy na letiště a rád bych se svezl metrem. Taky mě zajímá Amerika, kde bych chtěl vidět tornáda jako Adam. Matěj

Já bych se chtěla podívat do velkého kina Cinema v Pardubicích na další díl pohádky Jak vycvičit draka. Ráda bych se podívala k moři nebo si jít jen tak někam zaplavat do bazénu. Anička

KAM BY VÁS RÁDI POZVALI NA VÝLET NAŠI ŽÁČKOVÉ?

Rád bych vás pozval na chatu na Pastvinskou přehradu. Kolem přehrady jsou velké kopce a mezi nimi je velká bílá voda. V přehradě se můžete vykoupat, zaplavat si, půjčit si šlapadla, také se tu půjčují loďky. Kolem přehrady jezdí 2 vláčky (jeden černo červený a druhý celý černý), do kterého se můžete posadit a nechat se svést.

David

Rád bych všechny pozval do Olomouce do zábavného parku Krokodýlek, kde jsme byli se školou a moc se nám tam všem líbilo. Můžete si vlézt do nafukovací obří krokodýlí tlamy, zaskákat si v ní a potom se sklouznout dolů. Také tam jsou motorky, které se vždycky nabijí, potom si koupíte žeton, který do motorky dáte a můžete jezdit na dráze. Také tam byly všelijaké průlezy a překážky, které byly zasítované. Z vrchu se mohlo sjet dolů tobogánem nebo klouzačkou (oranžová, žlutá a zelená). Můžete si zaskákat na velkých trampolínách. Uprostřed haly stojí velká dřevěná loď, na ní a u ní jsou děla, která se plnila molitanovými kuličkami. A mohla začít bitva. Na lodi byla jedna kajuta plná kuliček a ve druhé se můžete dívat na televizi – nějakou pohádku a poležet si na pytlích. Okolo lodí je bazén s vodou, na které se můžete projet na šlapacích lodičkách. Také tu je nafukovací krokodýlí diskotéka. Další atrakcí je hraní fotbalu a foukacího fotbalu. Vyzkoušíte si lezení na horolezecké stěně. A kdo se nebojí, může se podívat do tmavé skály s pokladem a pirátem. Kdo si na ni vyleze, může se sklouznout na klouzačce.

Zdenda

Rád bych vás pozval na Dolní Moravu na trampolíny a do Mamutíkova světa. Jsou tam domečky a klouzačka. Teče tam voda v dřevěných cestičkách.

Matěj

Rád bych vás pozval na chatu u lesa. Každý den můžete v lese sbírat borůvky, houby, jahody. Z dálky se dají pozorovat srnky, třeba i jeleni, divoká prasata. Večer si můžete posedět venku, rozdělit si oheň a zpívat písničky.

Míra

Já bych vás ráda pozvala do Hodonína. Je to město, kde mám rodinu. V Hodoníně se můžete zajít vykoupat do bazénu. Mají tu jeden bazén pro děti a jeden pro velké. Také tu mají šest skokánek na skákání do vody. Také se tu prodává dobrá zmrzlina a šaty. Je tu také hodně obchodů na nakupování. Co ještě můžete navštívit v Hodoníně? ZOO. Mají tu slony a zebry, lvy. Můžete si tu koupit krmivo třeba pro slony a krmit je. Také tu mají žirafy a tučňáky. Toto město určitě stojí za vaši návštěvu.

Anička

Adam: Běh na 60 m, kde jsem vystartoval jako střela, dále koloběžky, batoh plný cen s flexi lahví a MEDAILE na krk. Taky jsem si dal hranolky s kečupem ve městě.

Zdenda R.: Disciplína skok do písku, štafeta, kde jsme stáli na stupni vítězů, skákačí hrad a virtuální realita se závody na kole. Dal jsem si jahodovou zmrzlinu. Měl jsem dobrou čokoládovou palačinku. Líbilo se mi tričko, které jsem vyhrál.

Anička: Zaujaly mě koloběžky, dále paní s hady, skákačí hrad a štafeta, za kterou jsme dostali hezké ceny a taky mi chutnala palačinka s jahodami.

Matěj: Líbil se mi velký had, jmenoval se Pepík. Pohladil jsem si ho. Líbilo se mi závodění. Já jsem běhal 2x, jednou sám a jednou štafetu.

CO SE MI LÍBIL NA PARAPOHÁRU V PARDUBICÍCH?

Míra: Líbil se mi hod míčkem, jízda na koloběžkách a na dvojkole, kde se mnou byla vpředu paní učitelka Šponarová. Líbili se mi tam ti dva hadi, jeden velký a jeden malý.

David: Líbilo se mi na kole a na koloběžce. Taky jsem si vyzkoušel jízdu na dvoukole. Nejdřív jsem se bál, ale pak jsem to překonal a chtěl bych si ho koupit domů. Jezdili bychom s babičkou. Líbil se mi malý had, hladil jsem si ho a trochu jsem si ho mohl podržet v nastavených rukách. Líbily se mi perníčky v obchodě s perníky. A jak jsme byli v Mc Donaldu.

TŘÍDA PANÍ UČITELKY ŠPONAROVÉ

O princezně Blance originál pohádky

V jednom království měli princeznu Blanku. Dívka to byla vskutku krásná, ne však vzdělaná. Královští rodiče děvče odmala hýčkali a plnili její rozmary. Jelikož Blaku nebavily hodiny učení, učitele propustili, a tak jediná královská dcera vyrůstala bez patřičného vzdělání. Neuměla číst, neuměla psát ani počítat.

Jednoho dne se princezna rozhodla uspořádat ples, na kterém si vybere ženicha. Švadleny šily, zlatníci vyráběli šperky, princové a hrabata sjížděli se ze všech okolních zemí. Sálem se nesla překrásná hudba, nastrojené páry tančily, drahé róby šustily v kole. Blanka seděla vedle rodičů a bedlivě sledovala urozené mládence. Zazněly fanfáry a tito začali jeden po druhém předstupovat. Každý lichotivými slovy princeznu zahrnoval, dary předkládal, ale Blance se doposud žádný nelíbil. Až ten poslední.

Byl to princ Jaroslav.

O princezně, co nic neuměla tvořila 1. skupina

Bylo, nebylo... Byla jedna princezna, která bydlela v zámku s maminkou královnou a tatínkem králem. Jmenovala se blanka. Říkali jí Blanka růžová, protože měla ráda všechno růžové – šaty, boty, růže. Ráda jezdila na koních, sázela kytičky, vařila s kuchařem v královské kuchyni. Taky hodně ráda spala a neměla čas na učení. Neuměla vůbec číst, psát, počítat. Princezně to ale vůbec nevadilo. Když měla 21. narozeniny, pozvali prince z různých království, aby si vybrala prince, svého ženicha. Mezi nimi byl jeden hezký princ Jaroslav, zvaný Fialový.

tvořila 2. skupina

Když smekl svůj široký klobouk s péry, princezně se doslova zatajil dech. Při pohledu do jeho modrých očí prolétla jiskra lásky přímo do dívčina srdce. Jaroslav uctivě promlouval a princezně báseň vyznání předal. Na to se odporoučel a že si pro odpověď za tři týdny přijede. Ale musí být rovněž veršovaná.

Tak ráda by si přečetla báseň, jenže nemohla, vždyť neuměla číst. Ani nevěděla, kolik jsou tři týdny, protože ani počítat neznala. Vycházela jen po setmění a procházela se královskou zahradou. Jednou potkala starého zahradníka. Ten si povšimnul dívčího smutku a když mu princezna svěřila své trápení, nabídl jí pomoc. Od toho večera učila se v zahradním domku pilně číst, psát i počítat. Přes den sama procvičovala každíčké písmenko, každíčkou hlásku. Třetí týden již starému muži sama předčítala z knih a sobě pak princovu báseň.

Fanfáry troubily, do zámku přijel princ Jaroslav. Princezna sama běžela mu naproti a do ruky vtiskla mu svoji odpověď: „Patříme k sobě jako ke dni ráno, proto má odpověď zní, vezmu si tě, ano!“ Jaroslav dočetl úhledné verše a namísto dalších slov princeznu pevně sevřel do náruče.

A byla svatba!

Byl z daleké země a uměl na rozdíl od princezny číst, psát i počítat. K tomu byl neskutečně bohatý, ale jako jediný princ nedával své bohatství najevo. Princezna se do něj ihned zamilovala a vykřikla: „Ty budeš můj ženich“. Ale princ odpověděl princezně něco, co princezna ani ve snu neočekávala. Princ jí totiž řekl, že si ji vezme za nevěstu jen když uhodne jeho hádanku. Princ se jí zeptal, jestli ví, kolik dní a nocí má 1 rok. Princezna přemýšlela, ale když nic neuměla, tak nevěděla, co má dělat.

Princ jí na odpověď dal 1 den a 1 noc. Princezna se modlila a podařilo se! Stal se zázrak. Přišla její kmotra víla Zubajda, mávla kouzelnou hůlkou a princezna najednou uměla číst, psát i počítat.

Druhý den princovi na jeho otázku odpověděla a další den už byla svatba, na kterou se vzpomínalo ještě spoustu dalších let. A do roka a do dne měli miminko.

TŘÍDA PANÍ UČITELKY ŠPONAROVÉ

Vodnická pohádka originální pohádka

V rybníku Zeleňáku bydlel vodník Ploutvička. U dna měl malou světličku, dokonce i pár hrníčků se mu do ní vešlo. Jenže hrníčky byly prázdné, bez dušiček. On totiž Ploutvička byl spíše na legraci než na topení lidí. Každý den sedával na staré vrbě a bafal z vodnické fajfky.

Děti měly vodníka moc rádi. Jakmile někdo slyšel nějakou legrační příhodu či anekdotu, běžel za Ploutvičkou, aby ho pobavil. A Ploutvička zase na oplátku skládal pro zábavu legrační básničky. A tak se stávalo, že kolem vrby seděl houf dětí a všichni se náramně bavily.

Jednoho letního podvečera přiběhl za vodníkem Pepík s novým vtípem. Jenže ten seděl na vrbě jako zvadlá kytka a vůbec se neusmíval. Když se ho Pepík ptal, co se mu přihodilo, řekl mu, že by se rád oženil. Že by rád nějakou nevěstu, co by s ním bydlela ve vodnické světlici.

O veselém vodníkovi tvořila 1. skupina

Žil, byl jednou jeden vodník ve svém rybníce a jmenoval se Ploutvička. Sedával na staré vrbě. Byl srandovní, měl rád vtipy a legrácky. Měl rád děti, uměl hrát na kytaru. Rád dětem hrál a povídal jim vtipy.

Ploutvička jednou povídá dětem, že by si přál nevěstu, že se chce oženit. Děti řekly vodníkovi, že mu pomůžou nevěstu hledat. Vodník si přál takovou ženu, která umí dobře plavat a vařit a chytat rybičky.

tvořila 2. skupina

Pepík se poškrábal na hlavě a slíbil, že nějakou nevěstu přivede.

Jenže sluníčko už dávno zapadlo a Pepík nikde. Druhý den seděl Ploutvička na vrbě jako obvykle, ale ani Pepík, ani jiné děti nikde. Ani jedno děvče, ani jeden chlapec. Tak tomu bylo celý týden. To už byl vodník dočista smutný. Jednoho rána se Pepíka konečně dočkal. Pepík kráčel pomalým krokem k vrbě. Smutně Ploutvičkovi vysvětloval, jak pro něj celý týden hledal společně s ostatními dětmi nevěstu. Ale nikdo o žádné vodnické nevěstě neslyšel. A děvčata ze vsi se vodnického života v rybníce bojí, prý by nemohly pod vodou dýchat a taky by byly z takového mokra nemocné.

Vodník Ploutvička se zamyslel a pak povídal: „Tak já už se teda ženit nechci. K čemu by mi byla utopená nebo pořád nemocná nevěsta“. Pepík se zaradoval a honem běžel za dětmi, aby přestaly hledat vodníkovi ženu a raději rychle spěchaly ke staré vrbě na pár nových vtípů a legráček. A tak se taky stalo. Vodník i bez nevěsty nebyl sám, protože měl opravdu hodně kamarádů.

Poprosil Pepíka, jestli by mu mohl najít nevěstu. Hezkou, hodnou a milou, která by uměla také vařit. Pepík radostně povyskočil a radostně utíkal ji hledat. Vodník čekal na Pepíka několik dní a nocí, a přitom bafal svou vodnickou fajfku až z toho celý zezelenal.

Když se Pepík vrátil zpátky, pravil: „Hledal jsem a hledal v lesích, okolo lesa, na polích. Také ve vesnici, ale nevěsta pro tebe nikde nebyla“. Vodník byl celý smutný.

Když se Pepík vracel domů, objevil hned o rybník vedle tu pravou nevěstu. Byla to rybka Lucie Bílá, která se sem přestěhovala.

A byla svatba a žili spolu s Ploutvičkou šťastně stovky let.

TŘÍDA PANÍ UČITELKY ŠPONAROVÉ

Houbová pohádka originální pohádka

Byl jeden les a v tom lese rostly houby. Spousta hub. Ty houby spolu kamarádily. Hlavně ty malé, právě vykouknuté. Vyprávěly si vtipy, hrály různé hry a prováděly všelijaké taškařice. člověk by nevěřil, jak i obyčejná houba dokáže lumpačit. Starý moudrý hřib to věděl. Co on se nazlobil, když se po ránu lesem rozléhalo jejich chichotání tak silně, že ostatním hříbkům nadskakovaly klobouky. Stále nezbedy napomínal, poučoval, ale nadarmo. Nebylo dne, kdyby neprovedly nějakou neplechu. Píchaly se jehličím, házely po sobě hlínu, a dokonce pokřikovaly na slimáky hanlivá slova! Veškerá snaha o převýchovu byla marná. Nepomáhalo vůbec nic. Ani výstražné historky starého moudrého hříbu o tom, jak téměř pokaždé taková zlobidla skončí. Jednoho dne chodil po lese houbař.

O houbaři a houbičkách tvořila 1. skupina

Bylo nebylo. Byl jeden les, kde rostly mladé houbičky, které lumpačily. Chechtaly se a smály, chichotaly. Hrály si v lese na schovávanou. Schovávaly se pod listí, hrály si na babu, tancovaly, byly hlasité. Taky rostli v lese i starší hříbci, kteří byli chytrí, ale také někdy dělali lumpačiny. Když viděli nějakého houbaře, hned se schovali pod listí, aby nebyli vidět ani slyšet. Jednou šel do lesa houbař.

Měl gumové holínky, pletený svetr, v ruce košík a v kapse kudličku. Zlehka našlapoval a pozorně se rozhlížel kolem. Inu houbař. Starší zkušenější hříbky se krčily v mlázi či pod spadáním listím, takže je téměř nebylo vidět. Houbař kolem nich prošel, aniž by si některé všiml. Tak chodil sem tam, ale ačkoliv celý les houbově voněl, mimo tři prašivky nenašel nic. I zamířil k domovu. Už byl téměř na samém konci lesa, když zaslechl prazvláštní smích a chichotání. Ušel pár kroků tím směrem. Chichotání sílilo. Ušel dalších pár kroků a chichotání zesílilo ještě víc. A když udělal poslední krok tím směrem, uslyšel ten prazvláštní smích docela zřetelně. Jak by ne, když se neposední hříbci navzájem lechtaly stébly trávy. Houbař zajásal. Než kukačka sedmkrát zakukala, měl košíček plný rozpustilých hub. Zvesela kráčel domů. Od té doby žádná houba už nikdy nepromluvila.

tvořila 2. skupina

Hledal tam houby. Když houby upozorovaly houbaře, začaly se bát a schovávaly se pod stromy, vyskočily i na strom. Houbař si pomáhal při hledání klackem a najednou našel malé houbičky, které se moc neschovaly. Vzal si je všechny domů a z nich si doma uvařil dobrůtku. A moudrý hřib povídal ostatním malým houbičkám, jak to dopadne příště, když budete zlobit.

TŘÍDA PANÍ UČITELKY ŠPONAROVÉ

Rampouchová bába originální pohádka

V oblacích stála chalupa. Bydlela v ní rampouchová bába. Rampouchová bába měla na starost rampouchy. Válela je z ledového těsta, foukala na ně ledovým dechem a hotové brousila ledovým pilníkem. Bábu navštěvoval děda Mrazík se svými vnuky, nezbednými skřítky mrazíčky. Zatímco děda s bábou klábosili, prováděli mrňouskové samé lumpačiny. Na jedné návštěvě ukousali všem rampouchům špičky! Bábě došla trpělivost. Vymyslela plán. Vyválela několik nových rampouchů, vyfoukala, vybrousila a po tři noci je namáčela v cukrové polevě. Netrvalo dlouho a děda Mrazík se svými vnuky stál přede dveřmi. Rampouchová bába je přivítala a upozornila skřítky mrazíčky, aby si pěkně hráli a aby si hlavně nevšímali rampouchů v komoře. Skřítkci nejprve poslušně seděli, ale pak zmizeli.

Bába mrazíková tvořila 1. skupina

Bylo, nebylo, žili 3 bratři skřítkové Mrazíci, kteří rádi zlobili, vyváděli různé lumpačiny. Rádi po sobě házeli sněhové kouličky, kradli Santovi soby a jeli se s nimi projet nebo proletět po obloze. Jednou zazvonili u rampouchové báby, ale nikdo jim neotevřel. Chtěli jít za ní na návštěvu na čokoládu a buchtu. U ní na chalupě byly všude samé rampouchy a některé dokonce i vevnitř. Tak zkusili vzít za kliku, ale bylo zamčeno. Tak řekli kouzelnou formulku: „Hou, hou, hou, přijedeme se Santou“. A dveře se otevřely.

Rejdili chalupou křížem krážem, až jeden z nich objevil v komoře nové rampouchy. Svolal ostatní a hned se do nich pustili. Jenže co to? Do pusy šly rampouchy vsunout hladce, ale z pusy vytáhnout ne a ne. Cukrová poleva totiž přilepila rampouchy k mlsným jazýčkům. Teprve pak si mrazíci vzpomněli na varování rampouchové báby, aby si nevšímali rampouchů v komoře. Teď jim budou přilepené na jazycích navždycky připomínat, jak byli neposlušní. Po tvářích jim začaly stékat slzy. Tekly dolů, a ještě dolů a pak udělaly: „Cink! Cink!“ jakmile nějaká z těch slziček upřímné lítosti ukápla na rampouch, kouzlo lepivé cukrové polevy pomínulo. Tak dala rampouchová bába skřítkům pořádně za vyučenou. Od té doby se chovali slušně a žádné rampouchy už nikdy více neničili.

Šli dovnitř. Neposlechli bábu a šli si pro rampouchy. Když je našli, strčili si je do pusy a rozkousali je. V tu chvíli se jim udělalo špatně. Začala je pálit celá pusa. Babička jim dala vodu, aby jim zachránila život a nezmrzlo jim celé tělo. Mrazíci jí poděkovali a slíbili jí, že už jí nikdy nebudou krást rampouchy a nebudou jí nikdy zlobit.

TŘÍDA PANÍ UČITELKY BROŽKOVÉ

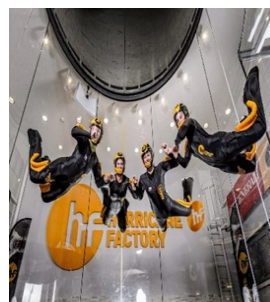
Neváhejte a vyberte si tábor svých snů!

Super adrenalinový tábor na suchu.

Délka tábora 14 dní, tábor je určen pro děti od 8 do 18 let.

Program:

- ⇒ Prozkoumávání jeskyně
- ⇒ Skydiving
- ⇒ Lezení po skále
- ⇒ Orientační závod
- ⇒ Lasergame
- ⇒ Jízda na čtyřkolce
- ⇒ Wing suit
- ⇒ Jetpack
- ⇒ Jízda v bojovém tanku
- ⇒ Simulátor volného pádu
- ⇒ Kurz přežití

Cena: 6000 Kč

Neváhej a pojed' s námi zažít skvělé dobrodružství!! Vše pod vedením zkušených instruktorů!

TŘÍDA PANÍ UČITELKY BROŽKOVÉ

Neváhejte a vyberte si tábor svých snů!

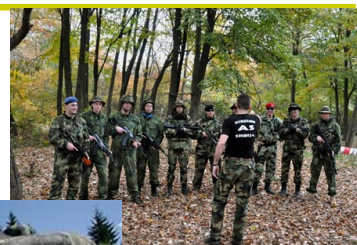

Paintball, Airsoft
Procházka bunkrem
Skok padákem

Cena: 1000Kč
Program:

ARMY Tábor
Se Šimonem a Filipem
Od 9 let do 18 let od 14.7 do 18.8

Seznámení s pravidly
Kurz sebe obrany
Střílení z pistolí
Ukázka tanků

FARMÁŘSKÝ TÁBOR

s Nikolou a Petrem

Pro holky a kluky od 7 do 17 let na 14 dní, 100Kč celá rodina na jeden den.

Seznámení s domácími zvířaty.

Můžete si vyzkoušet život na farmě, jak chovat zvířata a starat se o ně, jak dojit krávy, kozy a vyrobit sýr a máslo. Dále Vás čeká pečení chleba, starání se o včely, jezdecký klub. Na závěr si uděláme vesnickou zabíjačku.

Umíme vařit!

Ubytování je možné i ve stanech.

Vodní TÁBOR se Sabinou

SUPER TÁBOR PRO SUPER LIDI!

Tento tábor je určen pro chlapce a děvčata od 12 do 16 let.

Celkem: 1500Kč na týden

Co na Vás čeká:

Čeká na Vás nejzábavnější tanec na světě, potom pojedeme na raftech po nejkrásnějším jezeře v okolí, dále pojedeme na člunech, uspořádáme závody, poté tančení ve vodě, vyzkoušíte vodní lyžování, potápění, let nad vodou, surfování a vodní skútr.

Těšíme se na Vás, Těšíme se na vodu!

Budete jako delfíni, jako největší hvězdy! Budete páni a paní oceánů!

Název: Hudební tábor s Járrou a Mirkou

Pro koho je určen: pro děti, kluky a holky od 10ti do 15ti let

Délka: 16 dní

Program: Tábor je vhodný pro talentované děti. Nabízíme bohatý program pro děti, aby si to užily. Aby viděly, jak lidi zpívají veselé písničky, hudební skladatele, např. s Markem Ztraceným a kapelou China-ski.

TŘÍDA PANÍ UČITELKY BROŽKOVÉ

Neváhejte a vyberte si tábor svých snů!

Název: S větrem o závod!

Mirka a Petr

Pro koho: pro lidi a děti od 15 do 20 let

Délka: 10 dní

Cena: 1000Kč

Program:

S námi zažijete velká dobrodružství! Vyzkoušíte nemožné!

Poletíte s námi v balónu se zkušeným pilotem, nabízíme vyhlídkový let letadlem nebo vrtulníkem, skok s padákem, řízení balónu pod vedením instruktora, let stíhačkou, akrobatické létání, let na rogalu, let vzducholodí, seskok z letadla a podobné vzdušné legrácky!

S námi Vám narostou křídla!

Pohádkový tábor - Sabina

Tábor je určen pro holky a kluky od 6ti do 10ti let.

Tábor je týdenní a stojí 1500Kč .

Organizace: V 7.00 hod snídaně, poté hygiena. Děti budou nejpozději do 20.00 hod v postýlkách.

Program: V 9.00 hod pohádkové divadlo - děti se naučí herectví, budou hrát, co si vylosují a ve 12.00 hod bude oběd, poté odpočinek. Ve 13.00 hod si zahrajeme divadlo a ve 13.30 hod půjdeme na procházku. Půjdeme na kouzelný zámek, můžeme si vyzkoušet, jak si žily děti před naším letopočtem a poté se v 15.00 hod pomalu vrátíme. V 16.00 hod bude malá svačinka a dále si vylosujeme a nacvičíme pohádku. V 17.00 hod se rozdělíme na holky a kluky - na holky čeká kouzelný zámek s princeznami a na kluky čekají statní piráti na lodi. Tam se budou připravovat na bitvu, budou chtít unést největší diamant na světě. Zatímco se piráti budou chystat na boj, princezny hledají svou dvojnici, aby se od ní naučily, jak se taková princezna správně chová.

Sabinin HOLČIČÍ TÁBOR

Pro koho: jenom pro holky od 13 do 16 let

Cena: tento tábor stojí 1500Kč

Upoutávka: Čeká na vás líčení, manikúra, módní oblečení, kadeřnictví, diskotéka, modeling – spousta krásných šatů, květin a focení.

.Co budeš, Zdendo, dělat o prázdninách? Kam pojedíš?

O letních prázdninách navštívím babičku, budu se koupat na koupališti.

Co by sis, Zdendo, přál zažít o prázdninách?

Chtěl jsem se koupat na koupališti.

Filip: Chtěl bych na tábor s Tarym a zkusit si parkour.

Doopravdy pojedou za tátou a budu venčit psy.

TŘÍDA PANÍ UČITELKY BROŽKOVÉ

Co budete dělat/co byste si přáli dělat o prázdninách?

Sabina: Já bych si přála letět někam k moři. Dědala bych tam spoustu blbostí. Chtěla bych plout ponorkou pod mořem a taky na lodi. Moc ráda bych poznala spoustu nových lidí.

Co doopravdy budu dělat o prázdninách?

Pojedu k sestře do České Třebové, do Hanušovic, do Karlova půjdu na koupaliště a pojedeme někam na výlet.

Nikola K.: Chtěla bych jet do Prahy s maminkou a ségrou a s Markem. Doopravdy pojedu za kámoškou, budeme venku a jezdit po výletech. Budu doma v bazénu s mamkou. Budu u babičky a u dědy. Budu také u ségry Verči a budu jí pomáhat.

Šimon: Co chci dělat? Jet na dovolenou, jet do Ameriky a do Itálie. Co budu dělat? Pojedou na bazén, do ZOO a budu spát.

Mirka: Přála bych si jet na dovolenou, užívat si tam srandu a pak chci jet s tátou kamionem do Anglie a do Německa a taky na loď.

Ve skutečnosti se budu jen opalovat na sluníčku na koupališti a jezdit na kole za babičkou a strejdou a plavat v bazéně.

Jára B.: Chtěl bych navštívit tréninkové centrum SFC Opava a pokecat s hráči a s mým strejdou Ivanem Kopeckým, který SFC Opavu trénuje.

Chtěl bych letět k moři po celé Evropě: na Slovensko, do Německa, do Francie a dál.

Co budu doopravdy dělat o prázdninách?

Budu se opalovat, pojedu s rodiči na výlety, na dovolenou na Křivoklátsko za Prahou. Možná pojedu s babičkou do Německa za tetou, budu chodit na zmrzlinu. Budu sedět a hrát Fifu 19 až do půlnoci.

Jak jsme si to užili v Olomouci?

.Nikola K.

Nejvíce se mi líbilo centrum Krokodýlek. Pak se mi líbily rafty. Jsem ráda, že jsme vyměnili lana za centrum. Líbilo se mi vše

.Fila:

Nejlepší byl krokodýlek Olomouc. S Petrem jsme byli na lodičkách.

.Jára B.

Ještěže přelo a nešli jsme na lana. Byli jsme v Olomouckém centru Krokodýlek. Líbilo se mi všechno. Lodě, skákací hrad, závodní motorky, trampolíny, klouzačky, horolezecká stěna, jeskyně, fotbal. Byl jsem všude. Nestihli jsme autobus do města Olomouc, za to mohli bratři Rakašovi, kteří nechtěli jet do města Olomouc, protože se jim to tam strašně líbilo. Tak jsme šli do města pěšky. Koupil jsem jsi velkou jahodo-vanilkovou zmrzlinu.

.Mirka

Byli jsme na výletě v Olomouci a líbilo se mi na raftech. V centru Krokodýlek se mi líbily trampolíny, elektrické motorky a horolezecká stěna.

.Šimon

Líbil se mi Krokodýlek a v Krokodýlku ta dráha s prolejšačkama a také motokáry a taky kanóny. Sjel jsem se po klouzačce. A také jsme pluli na raftech.

TŘÍDA PANÍ UČITELKY BROŽKOVÉ

Zakletý mlýn originální pohádka

Před dávnými časy stál v jedné vsi mlýn a ten byl zakletý. Každých sedm let v ten samý den shořel a spolu s ním i lidé, co se v něm zrovna zdržovali.

Jednoho dne na ta místa zabloudil mlynářský tovaryš, který hledal práci, ale mlynář se zdráhal. Za dva dny to bude sedm let, co jeho mlýn shořel, a on si nevezme na svědomí mladý život. Tak mu tovaryš navrhl, aby mu mlýn daroval, že potom možná neshoří. Mlynář se zamyslel a řekl: „To bychom mohli zkusit. Ale musíš si vzít za ženu moji dceru.“ A bylo ujednáno.

Když nastala noc, všichni z mlýna odešli a zůstal tam jen ten mládenec. Odbíjelo zrovna deset hodin, když někdo zaklepal na dveře. Mlynářský tovaryš nechtěl nikoho pustit dovnitř, a tak zavolal: „Tady má tuto noc zahynout vše, co bude uvnitř, raději zůstaň venku, poutníku.“ Ale cizinec za dveřmi odporoval: „Jen mě pusť! Možná, že budu nakonec tvůj zachránce!“ Tak otevřel mládenec dveře a dovnitř vešel mu, který s sebou vedl urostlého medvěda. Chasník pozval medvědáře ke stolu a medvěd se uložil za pec.

Když odbila půlnoc, rozrazily se samy od sebe dveře a do světnice vcupital vodník s mokřými šosy....

O zakletém mlýně tvořila 1. skupina

Jednou u jedné řeky stál mlýn. Tam žil mlynář se svojí dcerou. Ten mlýn byl zakletý. Kletba byla taková, že mlýn vždy po 7 letech shořel. Nikdo nevěděl, proč se to stává.

Ve mlýně potřebovali pomocníka. Jednoho dne tam přišel hoch, který hledal práci. Mlynář hrdě hochu přijal a ten jim pomáhal. Jednou si mlynářova dcera zpívala při práci, hoch se k ní přidal a zamilovali se do sebe. Mlynářovi se to moc nelíbilo. Souhlasil s jejich láskou za podmínky, že ten hoch zlomí kletbu mlýna.

Zrovna byl ten den, kdy měl mlýn shořet. Hoch měl málo času na přemýšlení, a tak řekl, že musí toho, kdo to dělá, vystrašit. Pozval medvědáře a vyprávěl mu celý příběh mlýnu. Medvěďář dostal nápad, že toho, kdo to dělá, vystraší medvědem.

Hoch, medvěďář a medvěd čekali, až bude půlnoc.

O zakletém mlýně tvořila 2. skupina

Na stůl hodil dvě velké ryby, a že mu je mají opéct. Tak je dali na pánev a začali opékat. A když byly ryby hotové, medvěďář řekl: „Teď by se hodilo, abychom ke stolu pozvali i našeho kamaráda.“ Šel k peci a sundal medvědovi náhubek. A to se medvědovi zamlouvalo, přihrnul se ke stolu, že si dá rybu. Ale vodník se nechtěl dělit, a to vedlo k zápasu, který byl stále urputnější, a není těžké uhodnout, že navrch měl medvěd.

Nakonec se pokousaný a poškrábaný a pocuchaný vodník zachránil skokem z okna. Té noci mlýn neshořel a spokojený mlynář dal chasníkovi svoji dceru a k tomu ještě celý mlýn.

Uběhlo sedm let a mladý mlynář se procházel kolem náhonu, když najednou vystrčil z vody hlavu vodník a zeptal se: „Mlynáři, máš ještě tu velkou kočku, která u tebe byla před sedmi lety?“ Mlynář pohotově odvětil: „Baže, mám. Leží vzadu za pecí a představ si, že má už sedm mladých!“ Na to opáčil vodník nevrle: „Tak to už sem v životě nepřijdu!“ A od té doby ho nikdo neviděl ani o něm neslyšel a mlýn utěšeně vzkvétal.

O půlnoci vešel do světnice vodník s mokřým šosem. „Mlýn je můj! Všechny vás začaruju v žáby! Jestli rychle nezmizíte, shoříte i s mlýnem!“

Tovaryš se vodníka nezalekl, protože měl pro strach uděláno. „Navrhuj, abychom si zahráli karty. Pokud vyhraju já, do mlýna se, vodníku, nikdy nevrátíš. Pokud vyhraješ ty, vodníku, mlýn zůstane zakletý.“

Začali hrát hru Prší. Medvěďář tiše seděl v koutě a medvěd zatím spal. Jak začaly bouchat karty o stůl, medvěda to vzbudilo a začal se procházet kolem karbaníků a nenápadně se koukal vodníkovi do karet. Viděl, že vodník podvádí. Medvěďář medvědovi dobře rozuměl a tovaryše upozornil na vodníkovu nečestnou hru. Tovaryš vyskočil od stolu a vykřikl: „Ty podvodníku podvodnická! Takhle by to nešlo!“ A začala mela. Prali se, karty lítaly na zem. Medvěd nakonec popadl vodníka do zubů a hodil ho do mlýnského kola.

Od té doby se tu vodník neukázal a prokletí pominulo. Starý mlynář byl šťastný, že to mladý tovaryš dokázal, a rád mu dal svou dceru za ženu. Konala se velká svatba a žili spolu šťastně ve mlýně až do smrti.

TŘÍDA PANÍ UČITELKY BROŽKOVÉ

Tři otázky originální pohádka

Za devatero horami a devatero řekami bylo malé království. Tomu vládl starý král se svojí spanilou a chytrou dcerou Kateřinou. Ta, díky své moudrosti, bezpočet soudních při spravedlivě rozsoudila. I z jiných zemí jezdili za ní o radu. Jednou stanul před Kateřinou dokonce sám král Ctirad ze sousedního království. Prý má tři syny a vládu by rád předal tomu nejmoudřejšímu. Jenže neví, kterému. Princezna pravila: „Přiveďte, Výsosti, nazítří své syny, pak vám povím více...“

Když druhého dne stanuli před ní tři princové, Kateřina jim položila tři otázky, na které měli do večera písemně odpovědět. Pak s listinou opět předstoupit a obsah přečíst. Poté se rozhodne, který ze synů je nejmoudřejší.

A večer byl tu. Soudní hala šuměla nedočkavostí, když nejstarší Ctiradův syn rozmotal pergamen a začal číst:

„Na vaši první otázku, co je mi na zámku nejdražší, odpovídám, že jistě královská pokladnice. Na vaši druhou otázku, co je v naší zemi nejvzácnější, odpovídám, že skrytá bohatství a poklady ve skalách. A třetí dotaz, proč bych měl být králem já, odpovídám, že jedině moje vláda naplní královské truhlice zlatáky.“

Jak se princezna Kateřina vdala tvořila 1. skupina

V jednom království žili, byli tři bratři se svým starým otcem, panem králem. Pan král byl už starý a moudrý, a chtěl své syny oženit. Za devatero horami a devatero řekami žila krásná, chytrá a milá princezna Kateřina, která měla vždy pro každého vlídné slovo.

Jednou se vydal král se syny na dalekou cestu k zámku, kde žila Kateřina. Ta se těšila na vybírání ženicha. Po několika dnech dorazili k princezně, kde vrcholily přípravy na zasnuby. Každý ze synů chtěl Kateřinu za manželku.

Když princezna Kateřina přijala prince, princům se podlomila kolena, jak byli užaslí nad její krásou. Ale princezna nebyla jen krásná, ale byla také moudrá a nechtěla si za vládce země vybrat lečjakého hlupáka.

„Princové milí,“ řekla princezna, „vezmu si toho, který mi řekne, co je pro něho nejdražší, jak by svou zemi ovládal a chránil.“

Nejstarší princ předstoupil před Kateřinu a řekl: „Jsem nejbohatší z celého širokého okolí. Peníze nám pomohou k rozšíření království. Peníze jsou nejdůležitější k životu.“

O moudré princezně tvořila 2. skupina

Prostřední princ se ohradil: „To mně je nejdražší královská zbrojnice, díky ní mohu bezmeznou poslušnost poddaných vymoci. V zemi pak nejvíce oceňuji množství zvěře, již s vervou urputného lovce postupně skolím. A králem státi bych se měl, protože jen důraznou silou lze poslušnost lidu vymoci.“

Nejmladší princ Jaroslav mlčel. Zahleděn do očí princezniných oněměl. Ta jej však vyzvala a on začal: „V zámku je mi nejdražší otec, jehož moudrost žádné bohatství nevyvážá. V zemi je pro mne píle a poctivost lidu prostého nejvzácnější, bez níž by se nám zle žilo. A nejsem jist, zda bych měl být králem, poněvadž nemám toliko zkušeností.“ Takto dočetl a jeho oči se opět setkaly s těmi princezninými.

Tentokrát to byla Kateřina, která oněměla jednak z moudrých slov, ale i z přemíry lásky, jež naplnila její srdce. Přesto se vzhopila a pronesla: „Králí Ctirade, vyslechli jsme slova tvých synů. První jen po bohatství prahne, druhý po moci, byt' vydobyté násilím a zbraněmi. Však třetí syn i přes svoje mládí nejlépe rozmýšlí, ten je nejmoudřejší a také nejmilejší,“ špitla tak, aby to jen Jaroslav slyšel.

Král poděkoval za moudrý ortel a chystal se i se dvěma syny k odjezdu. Jaroslav jaksi nespěchal. Přítomnost princeznina skýtala mu štěstí nevidané. A tak není divu, že za několik týdnů slavila se svatba Jaroslava a Kateřiny. Království se v jedno spojila, stejně jako srdce těch dvou. Sňatek byl dvojí zárukou moudré a spravedlivé vlády.

Pak předstoupil druhý syn a řekl: „Na zámku je mi nejdražší moc, vládnutí celému království. Nejvzácnější v naší zemi je moje armáda, protože se nás každý bojí. Králem bych měl být já, protože ochráním naši zemi. Třetí syn řekl: „Na zámku jsou mi nejdražší rodiče, protože mě vychovali. V zemi jsou nejvzácnější lidé, mí poddaní, protože je mám rád. Králem bych měl být já, protože jsem moudrý a spravedlivý.“

Princezna vyslechla všechny prince a rozhodla takto: „Ctirade, v tvé zemi by měl vládnout tvůj třetí syn. Je poctivý, moudrý a spravedlivý. Princ by na vládnutí neměl být sám, měl by si najít ženu.“

Oběma otcům – králům napadlo, že by měli udělat zasnuby. Princové přišli na zasnuby a požádali princeznu o ruku. Princezna si vybrala nejmladšího, třetího prince. Byla svatba. Ctirad předal novomanželům své království, princeznin otec také. Tak zvětšili království, udělali z něho jedno. Vládli spolu až do smrti.

TŘÍDA PANÍ UČITELKY BROŽKOVÉ

O červené želvě originální pohádka

V jedné vesnici na břehu velkého jezera uložila želví maminka vajíčko do prohrátého písku. Bylo velké, kulaté a krásně lesklé. Želva na ně byla hrdá. Přikryla je vrstvou písku, aby je někdo nenašel, a vracela se k němu, aby ho převracela tak, aby ho sluníčko stejnoměrně prohřívalo.

Jednou ráno již zdálky slyšela tenký hlásek. Uviděla, že skořápka praskla a z vajíčka se vyklubala roztomilá malá želvička, po celém těle červená jako krev.

Novina o narození červené želvy se rychle roznesla po celém království. Všechny želvy se shromáždily a chtěly vidět červenou želvičku. Všichni se jí obdivovali a říkali, že v životě určitě vykoná velké a slavné činy. Každý mamince radil, jak želvičku krmit, jak ji opatrovat, aby rychle rostla a sílila.

Červená želvička, obklopená láskou a péčí, opravdu rychle rostla. Svým moudrým a rozvážným jednáním překvapovala kdekoho. Ostatní malé želvy jí záviděly, přezdívaly jí hanlivě „Červeňáků“. Když je však nikdo neviděl, vyvalovaly se v červeném bahně, aby také zrudyly.

Když červená želvička dospěla, přišlo na želví národ velké neštěstí. Obrovský krokodýl s početnou rodinou se nastěhoval do jezera a stal se postrachem všech obyvatel. Nejoblíbenější pochoutkou mu byly mladé želvy, které polykal jedním hltm. Taková malá, ubohá oběť totiž ze strachu před strašlivým netvorem vždy vtáhla hlavu i nohy do krunýře a nijak se nebránila.

Jednou se starší želvy sešly a radily se, jak se bránit. Jedny navrhovaly vyslat ke krokodýlovi posly s prosbou o milost, druhé chtěl opustit jezero a najít si nový domov. Nejoblíbenější říkaly, že je vše marné, že nemohou krokodýlovi uniknout.

Červená želva vyslechla všechny rady a návrhy, sama neřekla nic. Celou noc usilovně přemýšlela, jak krokodýlího krále přemoci. Ráno se vydala na cestu ke krokodýlovu obydlí. Tam začala křičet, aby přivábila pozornost.

Stráže ihned ohlásily želvu králi. Ten se rozčílil a vyšel ven, aby si drzou želvu prohlédl a potrestal. „Taková pěkná, tučná želva,“ vykřikl a otevřel zešíroka tlamu, aby ji poděsil.

„Jestlipak víš, že tě můžu spolknout naráz, kdykoli se mi zachce? Jak si dovoluješ přiblížit k mému sídlu a dělat takový povyk?“

Červená želva neutekla. Klidně mu odpověděla: „Vím, můj pane, že jsi pohltil mnoho mých druhů a družek. Jsi velký a silný a nikdo se ti dosud nepostavil na odpor. Ale ani takový malý tvor, jako jsem já, není bezmocný, když má dost odvahy.“

Krokodýlího krále tato řeč hodně rozzlobila. Rozehnal se, aby ji spolkl. Jakmile se však červená želva ocitla v krku, neschovala nohy a hlavu jako její předchůdkyně, ale vystrčila nohy co nejdále a zařala dráčky do krokodýlova krku. Krokodýl zachroptěl bolestí. Kašlal, plival, zmítal se v písku, tloukl kolem sebe ocasem, ale želva nepovolila. Ještě více zařala své dráčky. Stráže želvu přemlouvaly, vyhrožovaly jí, aby krále pustila, želva však nepovolila. „Nevěřím vašim slovům a slibům,“ odpověděla jim z krokodýlova krku. „Kromě toho váš král už zahubil tolik mých přátel, že mu nemohu odpustit a za všechny se musím pomstít. Vydržím tu tak dlouho, dokud se neudusím!“

Krokodýl se vzchopil k poslednímu zápasu. Zmítal se, chroptěl, a nakonec se svalil do písku a vydechl naposled. Strážcové se dali na útěk a celá družina jezero navždy opustila.

O statečné želvě tvořila 1. skupina

V želvím království se narodila červená želva. Červená želva byla jiná než ostatní – měla červený krunýř. Všichni červenou želvu obdivovali, měli ji rádi, protože byla chytrá, roztomilá, hezká. Její kamarádky na želvu žárily, protože měla tolik pozornosti a byla oblíbená. Za zády ji pomlouvaly, dělaly jí naschvály, mlátily ji, smály se jí. Červenou želvu to mrzelo, ale řekla si, že to nebude řešit.

Jednoho dne přišel do želvího království krokodýlí král se svou družinou a obsadil jim jezero. Jeho strážce vyhlásily, že každý den má k jezeru přijít jedna želva. Stane se jeho obědem. Pokud nepřijde, tak sežere všechny želvy v království naráz.

Želví královna vyhlásila poradou. Všechny dospělé želvy pozvala do zámku a řekla, že pokud chtějí zachránit své děti, musí se obětovat. Začalo se losovat. První los padl na matku červené želvy. Červená želva se to dozvěděla. Nechtěla přijít o svou maminku, a tak vyrazila krokodýlímu králi. Nikomu neřekla, kam jde.

Osvobození želvího království tvořila 2. skupina

Zanedlouho se objevil krokodýl a hrozným hlasem se ptá želvy: „Co po mně, želvo, chceš? Jsi vůbec želva? Vypadáš, že jsi celá od krve!“

Želva se nezalekla a dělala, že je raněná. A povídá krokodýlovi? „Máš pravdu, krokodýle, spadla jsem z útesu a jsem celá polámaná. Mohl bys zkrátit moje utrpení a slupnout mě rychle a bezbolestně?“

Krokodýl na to: „Ale jistě, děvče krvavé, to nebude problém.“ A začne se blížit k červené želvě. Želva strachy trochu ucouvla, couvala, couvala, až mu zmizela v blízké jeskyni, kterou velice dobře znala. Krokodýl si myslel, ta je zraněná, ta mi daleko neuteče, a plížil se za ní do jeskyně. V jeskyni byla tma jako v pytli a uprostřed byla obrovská díra. Želva opatrně obešla díru na druhou stranu, o které věděla, a volala na krokodýlího krále: „Trochu se tě bojím!“ Krokodýl šel za hlasem a najednou spadl do velké jámy. Želva se rychle vrátila do želvího království, kde všem oznámila, že je krokodýl uvězněn v jámě v temné jeskyni. Želvy se začaly radit, jak s krokodýlem naloží. Dohodly se, že nechají krokodýla v díře vyhladovět. Krokodýl z jeskyně marně volal o pomoc, prosil, plakal a nadával a sliboval, že když ho pustí, navždy odjede ze želvího království a už se nikdy neukáže.

Želvám bylo krokodýla a jeho rodiny líto a krokodýla pustily. Krokodýl se velice styděl, že se nechal snadno ošidit a odtáhl se svou krokodýlí rodinou až daleko na západ.

V želvím království začaly velké oslavy. Červené želvě velmi děkovaly za osvobození celého království. Její maminka byla na svou dceru velice hrdá.

TŘÍDA PANÍ UČITELKY NESVADBOVÉ

Voc

cestovní kancelář

Adresa:

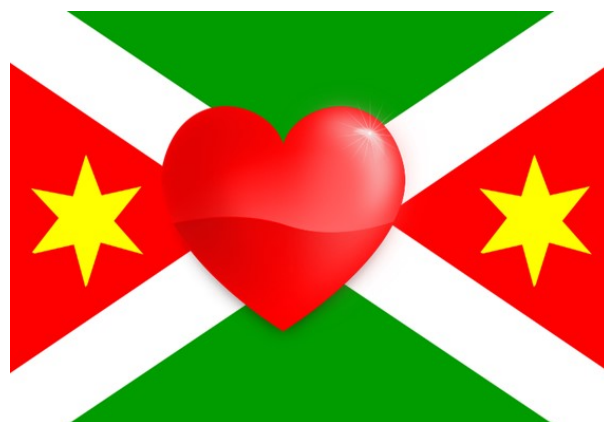
Ulice: Maisnerova

PŠČ: 200 55

Město: Polystyren

Kraj: Mroží

tel: +420 777 888 999

VAŠE LETNÍ NEZAPOMENUTELNÉ ZÁŽITKY DÍKY NÁM...

Čokoládové centrum

zážitková akce

*Co tě u nás čeká?

-pojídání čokolády, čoko dortů, zákusků, bonbonů, atd...

-čokoládové koupele a masáže

-výlety do čoko zámků a hradů

-čokoládové lázně pro starší lidi, kteří se nemůžou hýbat a nemohou chodit.

-návštěva čokoládové továrny, kde to překrásně voní čokoládou.

*Akce probíhají v několika měsících a v různých dnech.

Cena za jednodenní zážitek je

1.000,- Kč

Cena za třídní zážitek je

3.500,- Kč

MÁŠ RÁD ČOKOLÁDU? NASMĚRUJ SVÉ KROKY K NÁM...

Lego tábor

Co zde můžou děti dělat či stavět?

v táboře si můžou stavět či vytvořit svůj lego svět, skládat figurky nebo vymyslet svůj lego příběh. Vše, co si jen děti pomyslí, můžou realizovat, např: lego obchod, stavět budovy, lego městečko, dinosvět nebo lego s čaroději, se superhrdiny a nebo vlastní svět. Taky tu máme obří stavby a kostky. (Obří stavby – lego město, hrad, věže, lodě, dopravní, vozidla, socha, obří stoje).

VĚK PRO: 3 – 16 let

cena – 1.150 Kč

zábava na celý den – 7:00 do 18.00

termín od 15.8.do

22.8.2019, spát

se bude v budo-

vě místní školy

7:30 a 8:00 snídaně,

12:00 oběd, 15:00 sva-

čina, 18:00 večere

Ráj pro uši (Hudební tábor)

Tento tábor pořádáme pro děti a teneagery od 10 do 18 let.

Je to týden od 19.8. do 25.8.2019

Cena 2.500kč

styly hudby:

Klasika, Mix, Rok, Pohodová, Funky, Opera, Muzikál, Hip Hop - na našem táboře si přijde každý na své!

Program:

Na začátku tábora se seznámíme, ukážeme si hudebnu, pokoje, zahrady, bazén, kuchyň, a herní místnosti.

Celý týden budeme trénovat hlasivky a písničky na závěrečné vystoupení.

Také nás čeká velké překvapení, a to celý jeden den z Vojtou Dykem.

Na konci tábora předvedeme vše, co jsme se naučili, na společném vystoupení pro rodiče.

TŘÍDA PANÍ UČITELKY NESVADBOVÉ

Hip hop

seznámení s historií
základní kroky
choreografie
seky
tanec ve 2
tanec ve skupině
soutěže mezi sebou

Demo (taneční tábor)

-od 10let do 18let

14 dní skvělé zábavy a dobrodružství

-3 500 Kč

-potkáte tam zpěváka Luis Fonsi, Tymi Trumpet

PROGRAM

-Seznámení s lidmi, s kterými budete celých 14 dní tančit

-výběr stylu tance –hip hop, stridens

Stridens

seznámení s historií
základní kroky
choreografie
tanec vlastní choreografie
tanec ve skupině a nebo ve 2
shrnutí, co ses naučil

Můžeš si připravit se svými kamarády tanec a zatancovat to před celým táborem

Kondička

Lezení na skalách, ježdění na kole, plavání v bazénech, jóga, posilování.

Konec

Soutěž na konci – která skupina bude nejlepší, vyhraje medaile

... a pak vystoupí dj Tymi Trupet, Luis Fonsi

Přijďte na tento tábor a neležte jen doma!

Užijete si to na 100% zábavu a kupu nových kamarádů

Přijed', užij si to s námi!

Vojenský tábor

Co tě čeká na tomto táboře?

* střelba se zbraněmi, ale pouze s airsoft a pejnbolovými zbraněmi nebo laser pistolemi.

* hry a zábava - opičí dráha, taky filmy a třeba ukázky z historie. Střílení na cíl samostatně nebo v týmu, sbírání vlajky, můžete si také otestovat pyrotechniku a možná si zahrát pyrotechnickou hru.

Děti 6 – 8 let si hrají bezpečněji – laser hry, pro starší děti od 10 – 16 let už méně bezpečněji.

Snídaně – 6:30, svačina –

9:00, oběd – 12:00, svačina – 15:00, večere – 18:00

Termín je od 6.7.do 20.7.2019

Spaní je v chatkách se dvěma postelemi

Dozor: pan Vojtěch Loudal (voják z povolání), Lucie Kovářová (učitelka ze ZŠ) a Štěpán Vaníček (DOBROVOLNÍK).

CENA – 4000 Kč

TŘÍDA PANÍ UČITELKY NESVADBOVÉ

Holubí král originální pohádka

Byla kdysi velká, krásná a volná země. Nepřehledné pralesy, bažiny a stepi ji pokrývaly od moře k moři. V té zemi, kam lidská noha nikdy nevystoupila, bylo království. Jmenovalo se Země šťastných, protože všechny zvířata, která tam žila, byl opravdu šťastná. Pro každé bylo dost potravy i místa a každé mělo svůj kout, kam se ukládalo k spánku. Králem této šťastné říše byl Loango, bílý slon. Zvěř si jej zvolila pro jeho velikou moudrost. Loango byl nejmoudřejší a nejstarší ze všech obyvatel pralesa, a byl tam proto také učitelem. Jeho nejmladší žačkou byla Hou-hou, malá opička. Byla to nejrozpuštěnější a nejzvědavější opička na světě.

Celý den se vypyřádala na nejrůznější věci. Třeba na to, proč žába nemá peří, proč krokodýl neumí lítat nebo proč vrána nemá ploutve. Moudrý slon učil své žáky tak, že jim vyprávěl pohádky. Třeba tu o holubím králi.

Na jednom dvorku bydlel v boudě pejsek, jeho kamarád vrabčák a na střeše bydleli holubi. Ti si jednou mezi sebou volili svého krále krásy. Natřásali se před bílou holubičkou, která řekla, že si vybere za muže toho nejkrásnějšího. Holubička se nemohla rozhodnout a vrabec jí do toho pořad mluvil:

„Nedivím se, že jsi nerozhodná. Jsou všichni velice krásní. Jeden má hezké nohy, druhý zase zobák, a peří mají všichni nádherné. Kdybys dovolila, poradil bych ti. Vyber si toho, který se umí nejvíc nafouknout.“ Holubí princezna souhlasila, vrabčák vylétl na střechu a zacvrlikal:

„Čimčarara čim, poslyšte, co vím:
první cena tomu patří, kdo se nadme aspoň za tři.

Jakmile to holubi uslyšeli, všichni se začali nafukovat jako o závod, vrkali a horlivě se ukláněli. Ale neuměli to všichni stejně. Byl mezi nimi jeden a ten si dovedl tak nafouknout volátko, že je měl jako balonek. Hlava mu za ním docela zmizela, jen zobák trčel k nebi. Bylo zřejmé, že se musí stát vítězem. Vrabec, který dělal holubičce poradce, seskočil s komína a pravil: „Vážený holube, dovolte, abych vám blahopřál. Stal jste se právě vítězem dnešních závodů krásy.“ Vítězný holub byl radostí bez sebe. Viděl, jak se všichni ostatní přestali nafukovat a závistivě na něj pohlíželi. Ó, ten byl pyšný! Tak pyšný, že se nafoukla ještě o trošinku víc a volátko udělalo: LUP! A prasklo jako mýdlová bublina. Nešťastný král krásy se zapotácel a střemhlav se skutálel ze střechy. Vrabčák slétnul k boudě, kde bydlel jeho kamarád Punťa. „Praskl pýchou!“ řekl vrabec pejskovi, který všechno sledoval od boudy. „A co ti ostatní?“ zeptal se Punťa. „Těm jsem se taky postaral o zábavu. Budou se teď každý den cvičit v nafukování a pro mne zbude na dvoře spousta zrní,“ smál se mazaný vrabec.

A opravdu. Holubi se nijak nepoučili nehodou svého druha. Zůstali na střeše, ukláněli se, vrkali a vykračovali si s volátkem tak nafouknutým a hlavou tak pyšně vztyčenou, že ani neviděli, kam tlapou. Jen vrabec poskakoval spokojeně po dvorku a nikým nerušen si zobal zrní.

Když slon Loango dopovídal pohádku o holubím králi, řekl svým žákům: „A tady vidíte, kam vede pýcha.“

O pyšném holubovi tvořila 1. skupina

V africkém pralesu byla škola. Učil tam pan slon Luan-go, jeho žáky byla zvířata. Zvířata se spolu bavila, hrála, pošťuchovala, chodila na záchod. Všichni se měli rádi, až na tygra. Ten byl zlý, pyšný, namyšlený, povyšoval se, chtěl poroučet ostatním spolužákům. To se panu učiteli nelíbilo. Rozhodl se, že zvířatům poví příběh, aby zvířata nebyla namyšlená, aby byla taková, jaká jsou, aby se měla ráda a pomáhala si. A začal vyprávět.

Bylo jedno království holubů. Královnou byla krásná holubička, která si chtěla najít ženicha. Zavolala si svého poradce vrabce, aby jí pomohl. Vyhlásili soutěž krásy. Vítězem se stane ten holub, který nejvíce nafoukne své vole.

tvořila 2. skupina

Holubi z celého království to vyslechli a začali se naparovat. Ten nejmenší z nich se nafouknul tak moc, až z toho princeznin zrak přecházel. Jenže i když se uměl nafouknout nejvíc ze všech, princezna byla stále o hlavu větší, a to se jí nelíbilo. Smutný malý holub odletěl pro radu k pejskovi s vrabčákem. Ti se ho ptali, proč je tak smutný. On jim všechno vyprávěl a prosil je o radu, protože o princeznu moc stojí a má ji velice rád. Pes s vrabčákem mu řekli, že na vzhledu přece vůbec nezáleží. Je přece důležitější, jaký je uvnitř. Malý holub poděkoval za radu a odletěl zpět za princeznou, které se zeptal, co by si přála nejvíce na světě. Ona mu řekla, že by si přála jen vzácnou fialovočervenou květinu, která umí vyléčit všechny nemoci světa, protože má nemocného tatínka krále. Malý holub souhlasil a hned se vydal na cestu. Princezna ho ale zastavila a varovala ho, že cesta, na kterou se vydává, je velmi nebezpečná. Nerada by o něj přišla, protože i když je pro ni moc malý, už teď ho má moc ráda.

Malý holub i přes princeznino varování neváhal a odlétl. Po cestě se zastavil ještě za pejskem a vrabčákem, aby mu poradili, kde má vzácnou květinu hledat. Řekli, že musí přeletět přes bažiny, které vypouštějí jedovaté páry, a proto na cestu potřebuje sníst černou bobuli proti otrávení. Bobuli ale najde v krkavčím hnízdě, které je sice blízko, ale střeží ho velký, zlý krkavec. Bobulí získá pouze v noci, když krkavec bude spát, ale musí být velmi opatrný a tichý, aby ho neprobudil, jinak je to pro něj konec.

Holub se tedy vydal na cestu. Začínalo se stmívat a holub se posadil na strom proti krkavčímu hnízdu a vyčkával, až krkavec usne. Jakmile viděl, že je v hnízdě klid, letěl do hnízda pro černou bobuli. To se mu podařilo, bobuli snědl a mohl se vydat přes bažiny pro květinu. Díky kouzelné bobuli přiletěl v pořádku ke kouzelné květině, která rostla vysoko v horách. Utrhnul ji a letěl zpět přes bažiny rovnou za princeznou. Ta už vyhlížela a vítala ho s otevřenou náručí. Tatínka krále vyléčili a ten jim za to vystrojil krásnou holubí svatbu. A jaké z toho plyne ponaučení?

Nezáleží na tom, jak vypadáme, ale na tom, jací jsme.

TŘÍDA PANÍ UČITELKY NESVADBOVÉ

Veverka originální pohádka

Byla jednou jedna princezna, která měla na samém vrcholu věž svého zámku kouzelné okno. Když tím oknem vyhlédla ven, nic, co se v její říši dělo, jí nezůstalo skryto. Jednou si usmyslela, že zůstane navždy sama a bude vládnout celému království po svém. Proto nechala rozhlásit, že jejím mužem se může stát pouze ten, kdo se ukryje tak, že ho nenajde.

Jednoho dne se ale na zámku objevil pěkný mladík, který princeznu prosil, aby mu dala jeden den k přemýšlení a k ukrytí tři pokusy. Byl to jinoch krásný a upřímný, a tak princezna souhlasila.

Celý den měl hoch k přemýšlení, ale protože mu žádné myšlenky stejně nepřicházely, popadl pušku a vydal se na lov. Uviděl krkavce, vzal si ho na mušku, ale zrovna, když chtěl vystřelit, krkavec zvolal: „Nestřílej, já se ti odvděčím!“ Tak se mladík slitoval a šel dál, až přišel k jezeru. Tam spatřil obrovskou rybu, která se zrovna vynořila z hloubky. Když na ni zalíčil, ryba zvolala: „Nestřílej, já se ti odvděčím!“ Nechal ji tedy plavat a šel dál a potkal lišáka, který zvolal: „Nelov mě, já se ti odvděčím!“

Druhého dne by se mladík rád někam ukryl, ale nevěděl kam. Šel tedy do lesa pro radu ke....

Kouzelná zvířátka tvořila 1. skupina

.Bylo, nebylo jedno království v hlubokém lese, kde žil nemocný král se svou krásnou dcerou, princeznou Albínou. V království ale nebyli sami. Žila tam i kouzelná zvířata, jako třeba krkavec, ryba a liška. Král měl s nimi dohodu. On ani nikdo jiný z království je nebude lovit a ubližovat jim a na oplátku budou zvířata střežit celé království před nepřáteli.

Jednoho dne však tuto dohodu porušil krásný mladý muž, který se do království zatoulal. Byl zvyklý, že zvířata v lese mohou loužit jako potrava pro lidi, a jelikož měl velký hlad, rozhodl se, že uloví rybu a upeče si ji. Jenže to nevěděl, že má princezna kouzelné okno, kterým vidí vše, co se v království a lese děje. Okamžitě se u mladíka objevil král s princeznou a jeho družinou. Zjistili, že se jedná o krásného prince z vedlejšího království. Dali mu za úkol, aby se před nimi tři dny schovával. Pokud ho princezna ani jednou nenajde, může se princ vrátit do svého království. Pokud tomu ale bude jinak, musí se princ s princeznou Albínou oženit.

Druhého dne by se mladík rád někam ukryl, ale nevěděl kam. Šel tedy do lesa pro radu ke krkavci. Ten přinesl ze svého hnízda vejce, rozklovnul je na dvě poloviny a jinocha schoval uvnitř. Pak vejce zase pečlivě spojil a uložil do hnízda. Ale princezna ho stejně našla. Následujícího dne šel hoch pro radu k rybě. Než se nadál, ryba ho spolkla a ponořila se až na samé mořské dno. Princezna poslala rybáře, aby rybu vylovili, a mladík musel z úkrytu ven. Posledního dne šel za lišákem. Ten s ním šel k jednomu prameni, pomohl se do vody a byl z něj kejklír. Potom lišák strčil do vody i mladíka a ten se proměnil v roztomilou sněhobílou veverku. Pak se společně vydali do města a tam kejklír to šikovně zvířátko předváděl lidem. Objevila se tam i princezna, a protože se jí veverka tuze líbila, koupila ji. Pak přišel čas hledání, ale ať se princezna dívala, jak chtěla, jinocha kouzelným oknem neviděla, protože ten, přeměněný na veverku, jí seděl na rameni.

K večeru pak kejklír s veverkou utekli, spěchali k prameni, kde se opět proměnili v lišáka a jinocha. Princezna na něj už čekala a byla velká svatba. Ptala se pak svého novomanžela, kam se před ní vlastně ukryl. Ale ten jí to nikdy neřekl. A také celý život nezastřelil už žádného krkavce, neuložil lišku ani rybu.

Kouzelné okno tvořila 2. skupina

Šel pro radu ke krkavci. Krkavec ho ukryl do hnízda. Princezna se podívala kouzelným oknem a uviděla ho v hnízdě. Byl prozrazen. Druhý den šel za rybou. Ryba ho stáhla do vody a ryby ho schovaly svými těly. Princezna se podívala kouzelným oknem a uviděla ho ve vodě. Třetí den šel k lišákovi. Lišák ho proměnil v motýla. Motýl uletěl k princezně do pokoje a schoval se jí do vlasů. Princezna šla k oknu a hledá mladíka. Nikde ho neviděla. Uznala svou porážku.

Motýl letěl za lišákem a ten ho proměnil v muže. Přišel za princeznou a dal jí polibek a požádal ji o ruku. Princezna se ho ptala, kde byl schovaný, mladík své tajemství neprozradil. Pak byla svatba, na kterou pozval krkavce, rybu i lišáka.

TŘÍDA PANÍ UČITELKY NESVADBOVÉ

Honza a housličky originální pohádka

Byla jedna matka a měla syna Honzika. Měli velikou bídu, a tak strojila syna do světa. Raději by zůstal doma u mámy, ale musel jít. Dala mu tři groše a kus chleba a Honzík šel. Jde kus cesty, přišel do lesa a potkal tam žebráka. Prosil o nějakou almužnu, a tak mu Honza jeden groš dal a povídá. „Však mi ještě dva zbydou.“ Šel dále a potkal dalšího žebráka. Dobrosrdečný Honza mu dal druhý groš. Neušel ani pár kroků a tu jde proti němu třetí žebrák. A také prosil o almužnu. Honzík mu dal poslední groš a povídá si – však mi ještě chleba zůstane. Ale ten žebrák povídá: „Tak vidíš, třikrát jsem tě prosil, a tys mi dal i svůj poslední groš. Za odměnu si můžeš vybrat tři věci, jaké bys chtěl.“ Honza se zamyslel: „Chtěl bych váček, ve kterém by stále byl nějaký grošík. Pak bych chtěl pušku, která by trefila všechno, na co zaměřím, a nakonec housle. Když na ně zahraji, aby kdekdo hned tancoval.“ A než se nadál, v kapse mu chrastil váček s grošíky, z ramene mu visela puška a v ruce se mu ocitly housličky. Než stačil poděkovat a rozloučit se, žebrák se ztratil v lese.

Honza přišel k rybníku, na kterém plavaly divoké kachny. Popadl pušku, míří na ně, a než měl čas střelit, šel tamtudy bohatý lakotný mlynář a smál se mu: „Takový hlupák, hleďte, lidičky, jak vypadá, a chtěl by něco trefit! Střelíš-li kachnu, já ti ro ni půjdu,“ vysmíval se Honzovi.

Ale Honza střelil a už se jedna kachna třepotala ve vodě. „Tak, pane otče, a teď pro ni,“ volal na mlynáře. Mlynář se vysvěkl, ale dole na hrázi bylo trní a jemu se nechtělo dále. Najednou Honza popadl housličky a začal na ně brnkat. Mlynář nahý skákal z trní do trní, až byl celý poškrábaný, a pořád ho nutily housličky skákat. Už nařikal: „Dost, už dost! Dám ti sto zlatých, jen už přestaň!“

Honzík přestal a mlynář mu musel vyplatit sto zlatých. Rychle se oblékl, běžel do města na úřad a křičel, že mu u rybníka nějaký chlap ukradl sto zlatých. Hned tam poslali dva dráby, prohlédli Honzu a sto zlatých u něj našli. V tom městě byl starý ukrutný zvyk, že každého zloděje hned oběsili. Peníze Honzovi vzali a druhý den ho vedou na šibenici. Na popravu se přišlo podívat celé město, všichni byli na zloděje zvědaví. Marně Honza vysvětloval, jak to bylo, že to byla sázka, nikdo ho neposlouchal. Plno lidí stálo kolem a mlynář také.

Honza prosil, aby mu naposledy dovolili zahrát si na housličky. Mlynář křičel: „Nic mu nedávejte! To jsou začarované housle!“ Honza ale trval na tom, že je to jeho poslední přání, a tak soudci rozhodli, že mají Honzovi housle podat. Ten pak hned na ně začal hrát.

Najednou se roztančili všichni lidé kolem šibenice, soudci, drábové i zlý mlynář. Honza hrál a hrál a lidi už nemohli, padali únavou. Soudci ho prosili, aby přestal, že mu dají svobodu. Ale Honza chtěl, aby se vyjevila pravda. A tak mlynáři nezbylo než se během poskakování za zvuků houslíček přiznat, jako to všechno bylo. Soudci rozhodli, že Honzovi jeho sto zlatých patří, protože se jednalo o čestnou sázku. Mlynář musel Honzovi peníze dát a soudci pak zlého mlynáře zavřeli za trest, že lhal, do temnice, kde seděl dlouho o chlebu a vodě. Honza se vrátil k mamince do chaloupky, kterou opravil, přikoupil kus pudy a nakonec se i oženil.

Vyhraná sázka tvořila 1. skupina

.Za vesnicí u lesa stála stará, polorozpadlá chaloupka. V ní bydlela maminka se synem Honzou. Byli chudí, neměli jídlo. A tak se Honza rozhodl, že půjde do světa, aby něco vydělal, aby už netrpěli hladem. Maminka mu na cestu dala buchty a chleba, do láhve trochu vody. A Honza šel. Přišel na mýtinu, kde na pařezu seděl dědeček. Tem mu řekl: „Chlapče, dlouho jsem nejedl, nedal bys mi najíst?“ Honza řekl: „Dědečku, má s sebou chleba a buchty. Tu máte a napijte se vody.“ Dědeček poděkoval a Honzovi řekl, že mu splní tři přání – ať si něco přeje. Honza řekl: „Přeji si kouzelný měšec, ve kterém budou vždy peníze, které nikdy neubydou. Pak si přeji kouzelnou pušku, která se vždycky trefí do cíle. A pak si přeji kouzelné housle, které roztancují každého, kdo je uslyší.“ Dědeček mu ty tři předměty vyčaroval a zmizel. Honza přišel k rybníku a viděl kachnu. Řekl si, že ji zastřelí, protože měl hlad. Najednou se u rybníka objevil mlynář, který se Honzovi začal vysmívat, že se netrefí. Honza se s mlynářem vsadil o to, že když kachnu trefí, musí ji mlynář z rybníka donést nahý. Pokud se netrefí, tak bude Honza sloužit u mlynáře, a to po dobu tří let. Honza zamířil...

Jak šel Honza do světa tvořila 2. skupina

Honza zamířil na jednu z kachen a trefil se. Lakomý mlynář se divil tak, že málem puknul závistí, ale nezbyvalo mu nic jiného, než mu pro kachnu do rybníka vlézt. Když mu kachnu předával, nabídl mu nocleh, protože věděl, že takovou pušku musí mít. Ubytoval ho u sebe ve mlýně a pohostil ho dobrým jídlem a vínem, po kterém Honza usnul. Mlynář měl díky tomu jedinečnou příležitost pušku ukrást. Druhého dne ráno se Honza probudil, hledal pušku, ale marně. Mlynář zatloukal a dělal, že o ničem neví, a tak Honzovi nezbyvalo nic jiného, než mlynářovi věřit a vydat se dál.

Po cestě zase potkal žebráka, který se ho ptal na to, jak mu kouzelné věci slouží. Honza mu řekl, že přišel o pušku, když přenocoval u mlynáře. Žebrák mu poradil, aby šel zpět za mlynářem a získal pušku zpět tak, že použije housličky, podle kterých bude mlynář tančit tak, jak Honza bude chtít.

Hodna se vrátil do mlýna a uviděl krásnou mlynářovu dceru, do které se okamžitě zamiloval. Šel tedy za mlynářem a požádal ho o ruku jeho dcery Adélky. Mlynář, protože byl bohatý a lakomý, řekl Honzovi, že svoji dceru provdá pouze za bohatého nápadníka. Na to Honza přistoupil a ukázal mu pytlík plný grošů. Řekl mu, že peněz má dostatek na celý život, protože se tento pytlík stále plní novými groši.

V tu chvíli se lakomému mlynáři zachtělo i tohoto kouzelného pytlíku, a proto opět bohatě Honzu pohostil dobrým jídlem a vínem, po kterém Honza zase usnul tak tvrdě, že mu mlynář mohl ukrást pytlík s groši.

Když se ráno Honza probudil i bez pytlíku s groši, bylo mu hned jasné, že v tom má zase prsty lakomý mlynář. Začal tedy hned hrát na housličky a říkal u toho mlynářovi, aby mu vrátil pušku a pytlíček s groši. Vše fungovalo tak, jak Honza chtěl, proto ho napadlo, že si při písničce řekne i o Adélku. Mlynář se nemohl bránit, a tak za své peníze uspořádal veselku, na kterou pozval celou ves a Honzovu maminku, která tam s nimi zůstala. Mlynář se díky Honzovým housličkám polepšil a byl dobrým a hodným člověkem.

A co se stalo s kouzelnými věcmi? Honza s Adélkou s nimi pomáhali všem, kteří to potřebovali.

TŘÍDA PANÍ UČITELKY NESVADBOVÉ

CO BUDU DĚLAT /CHTĚL BYCH DĚLAT O PRÁZDNINÁCH?

Milan

Co budu dělat o prázdninách?

O prázdninách budu vyrábět s tatškou rám na podlahu do kůlny na dřevo. Já budu sváret sám, ale tatška mi u toho bude raději radit. Taky je všechna práce jenom na mně, protože má táta ledvinový kámen, kvůli kterému se nemůže hýbat. Proto musím dělat všechno sám. Moc si přeju, aby mu ten kámen doktoři rozbili a táta byl zase zdravěj.

Co bych dělal o prázdninách, kdybych měl spoustu peněz?

Jel bych na dovolenou k moři s mamkou, tatškou a bráchou, protože jsme tam ještě nikdy nebyli. A zbytek peněz bych si šetřil na krosku.

Petr

Co budu dělat o prázdninách?

O prázdninách pojedu do Ostravy a na Slovensko do Bratislavy, kam mě pozvala sestra. Půjdeme spolu do kempu, kde budeme 10 dní bydlet.

Co bych dělal o prázdninách, kdybych měl spoustu peněz?

Rychle bych to utratil za jídlo, pití a za výlety na Slovensko do Tater.

Karel

Co budu dělat o prázdninách?

O prázdninách budu se ŠIMONEM a s Helčou stanovat u lesa v Králíkách. Taky budu chodit na koupaliště, budu cestovat a s mamkou a tátou pojedeme do Legolandu. Taky mám domluvenou brigádu v Penny a chci hodně odpočívat a spát.

Co bych dělal o prázdninách, kdybych měl spoustu peněz?

Vzal bych svoje kamarády Helču, Šimona, Járu, Sabinu, Nikču a jeli bychom někam do ciziny k moři.

Helča

Co budu dělat o prázdninách?

O prázdninách pojedu za bratrem do Prahy. V Praze budeme s ním a jeho přítelkyní chodit do bazény, parku a tak dále ☺. Pak pojedeme do Anglie, moc se těším na bratra, dlouho jsem ho neviděla. Pak bychom se jeli kouknout za mojí nevlastní mamkou a dědou, doufám, že už je zdravý, abychom mohli chodit na procházky. A pak, až se vrátím domů, budu chodit ven s kamarády. Ještě s námi chtěla jet i mamka někam na výlet, moc se těším. Taky chceme s Kájou, Nikolou a Šimou stanovat, tak doufám, že to vyjde.

Co bych dělala, kdybych měla hodně peněz?

Kdybych měla dost peněz, koupila bych všem nová kola a jezdili bychom na nich na výlety, třeba na hrady, anebo jen tak se projet.

Pak bych chtěla jet s rodinou k moři. Já bych jela raději do hor, ale mamka chce jet k moři, odpočinout si a odreagovat se. Přeju jí to, od té doby, co pracuje v Penny, nemá moc času na sebe a ani na to si odpočinout, třeba celý týden v kuse.

Nejvíce si však přeji být s mamkou a sourozenci.

Dominik

Co budu dělat o prázdninách?

Budu chodit k příbuzným a užívat si tepla.

Co bych dělal, kdybych měla hodně peněz.

Chtěl bych jít na koncert Machine Guna Kellyho nebo na Kissáky, a kdybych neměl moc peněz, šel bych do Rabbitu

Jára

Co budu dělat o prázdninách?

O prázdninách budu hrát fotbal, jezdit na kole, hrát si se svým bratrancem a taky se koupat v bazéně.

Co bych dělal o prázdninách, kdybych měl spoustu peněz?

Chtěl bych jet s rodinou do Itálie nebo do Chorvatska k moři, protože jsem tam ještě nikdy nebyl.

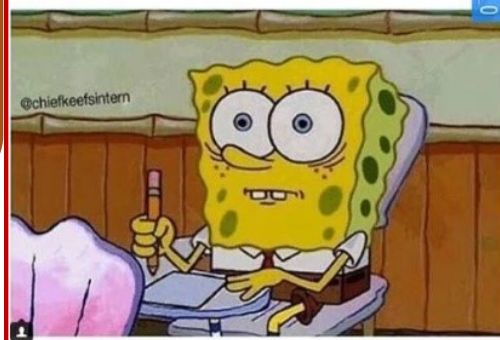
TŘÍDA PANÍ UČITELKY NESVADBOVÉ

Konečně se ti splnilo přání, mít dovolenou u moře a bez lidí

Povídá pan Hedvábný:
"Nejraději mám letní prázdniny."
"Proč? Vždyť už dávno nechodíš do školy."
"Ale děti chodí a já dva měsíce nemusím dělat domácí úkoly."

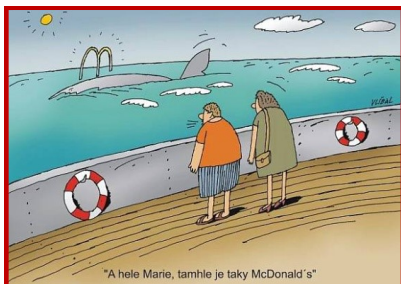
Když se vás učitel zeptá, co jste dělali o prázdninách a vy si uvědomíte, že jste vlastně jen spali a dívali se na TV

Paní učitelka se ptá žáka:
„Nováčku, jak je množné číslo od slova neděle?“ „Prázdniny!“

"Můj pes mi normálně sežral vysvědčení."
"Ty jo, cos mu za to udělal?"
"Ty nejlepší a nejkřupavější řízký!"

"A hele Marie, tamhle je taky McDonald's"

Jirka z Prahy je na prázdninách u babičky a poprvé vidí živé prase: "Babi, babi, to prase mluví stejně jako tatínek, když spí!"

Paní učitelka se ptá malého Pepíka: "Co nám můžeš povědět o vlaštovkách?"
"Jsou to velice moudří ptáci - jak začne škola, odletí do jižních krajín!"

Syn ukazuje svému otci vysvědčení a ten začne křičet, že nic horšího nikdy v životě neviděl.
- "To jsem našel ve tvých věcech, tati. A je tam tvoje jméno."

"Tak co Martínku, jak dopadlo tvé vysvědčení?" ptá se maminka.
"To je přece vedlejší, mami, hlavně že jsme zdraví!"

To nám ještě scházelo - módní policie!
Já ti říkala, ať si ty ponožky do sandálů dnesta nebereš.

